

Lovforslag nr. L 166. Fremsat den 17. januar 1996 af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om investeringsforeninger og lov om forsikringsvirksomhed og forskellige andre love¹⁾

§ 1

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 182 af 20. marts 1995, som ændret ved lov nr. 367 af 14. juni 1995 og lov nr. 368 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union« og »samarbejdsaftale« til: »aftale«.

2. I § 1, stk. 1, indsættes efter »(pengeinstitut-ter)«: », jf. dog kapitel 3 b«.

3. I § 1, stk. 5, ændres »§ 4 b i lov om visse kreditinstitutter« til: »§ 7 d«.

4. I § 6, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »pengeinstituttet,«: »eller som iøvrigt har snævre forbindelser til pengeinstituttet,«.

5. § 6, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. For sparekasser og andelskasser gælder aktieselskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende.«.

6. I § 6 indsættes efter stk. 7 som nye stykker:

»Stk. 8. Tilladelse kan nægtes, hvis der foreligger snævre forbindelser mellem pengeinstituttet og andre virksomheder eller personer, hvis disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre

varetagelsen af tilsynets opgaver.

Stk. 9. Ved snævre forbindelser forstås:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) kapitalinteresser, jf. § 37 a, stk. 5, eller
- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. nr. 1, med en virksomhed.

Stk. 10. Finanstilsynet kan nægte tilladelse, såfremt lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, vedrørende en virksomhed eller en person, som pengeinstituttet har snævre forbindelser med, vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.«.

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 11 og 12.

7. I § 6 a, stk. 3, indsættes efter »Finanstilsynet,«: »som skal være modtaget«.

8. § 6 b, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Pengeinstituttet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1 nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest 1 måned før ændringen foretages.«.

9. I § 6 c, stk. 2, ændres »pengeinstitutter« til: »kreditinstitutter«.

¹⁾ Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv nr. 95/26/EF, BCCI-direktivet, EF-Tidende nr. L 168, p. 7.

10. I § 7 b, stk. 8, udgår »inden udgangen af juni måned«. Som nyt 2. pkt. indsættes: »Meddelelsen skal være modtaget i tilsynet inden udgangen af juni måned.«

11. Efter § 7 c indsættes:

»Kapitel 3 b

Visse kreditinstitutter

§ 7 d. Virksomheder, der den 1. januar 1995 var omfattet af § 4 b i lov om visse kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 737 af 19. august 1992, kan fortsætte deres hidtidige virksomhed.

§ 7 e. §§ 7 b-7 c, § 17, stk. 2, § 19, stk. 4, § 20, stk. 1, §§ 21-30, § 31, stk. 1, 2, 4 og 5, §§ 32-36, § 37, stk. 1-4 og 6, §§ 37 a-38 og kap. 10, 12, 12 a og 13, finder tilsvarende anvendelse på de i § 7 d nævnte kreditinstitutter.

§ 7 f. Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S kan fortsætte sin virksomhed ved fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt yde lån for egen regning.

Stk. 2. § 19, stk. 4, kap. 10, 12, 12 a og 13 finder tilsvarende anvendelse for Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om udøvelsen af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S' virksomhed, herunder om:

- 1) stiftelse,
- 2) aktie- eller indskudskapitalen,
- 3) tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut,
- 4) ledelse,
- 5) den nødvendige egenkapital,
- 6) midlernes anbringelse,
- 7) regnskab, revision og anvendelse af overskud,
- 8) særlige regnskabsoplysninger for kreditinstitutter, som har særlig direkte eller indirekte forbindelse med andre virksomheder, jf. definitionerne i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5 og 8,
- 9) konsolideret tilsyn, og
- 10) ejerforhold.

§ 7 g. For kreditinstitutter omfattet af § 7 d finder § 37, stk. 5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For kreditinstitutter omfattet af § 7 d gælder, at såfremt aktier, der den 1. april 1996 ejes af personer, der den 1. januar 1987 havde beskikkelse som fondsbørsvekslerer, ved aftale overdrages til eje, og såfremt kreditinstituttets aktiekapital ikke andrager et beløb svarende til modværdien af 5 mio. ECU, skal aktiekapitalen senest 3 måneder efter overdragelsen forhøjes til mindst et beløb svarende til modværdien af 5 mio. ECU. Såfremt forhøjelsesbeløbet ikke er tegnet og indbetalt inden denne frist, er erhververen af de aktier, der er omfattet af § 4 b, stk. 2, nr. 2, i den indtil 1. april 1996 gældende lov om visse kreditinstitutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 737 af 19. august 1992, pligtig straks at tegne og indbetale beløbet. Dette gælder dog ikke ved overdragelse til andre personer, som den 1. januar 1987 havde beskikkelse som fondsbørsvekslerer.

Stk. 3. Overtages kontrollen med et kreditinstitut, der er omfattet af stk. 2, af en anden fysisk eller juridisk person, skal aktiekapitalen senest 3 måneder efter overtagelsen forhøjes til mindst et beløb svarende til 5 mio. ECU, og instituttet omdannes til et pengeinstitut.«

12. § 17, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Senest en måned efter valg, ansættelse og afgang af direktører, revisorer og bestyrelsesmedlemmer skal meddelelse herom være modtaget i tilsynet.«

13. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Et pengeinstitut skal have:

- 1) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 2) skriftlige forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, og
- 3) fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i vejledninger fastsætte overordnede og generelle retningslinier for de i stk. 1 nævnte områder.«

14. § 22, stk. 1, affattes således:

»Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) de må ikke kunne tilbagebetales på ihænderhaverens initiativ eller uden Finanstilsynets godkendelse,

- 2) aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give pengeinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden,
- 3) långiverens krav mod pengeinstituttet skal efterstilles al anden ikke-efterstillet gæld,
- 4) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke-betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, uanset om det tillades pengeinstituttet at fortsætte sine aktiviteter,
- 5) beløbet skal være indbetalt,
- 6) når kapitalindskuddet har fast løbetid, indskrænkes det beløb, hvormed kapitalindskuddet medregnes, årligt med 25 pct. af den oprindelige kapital de sidste 3 år inden den aftalte forfaldsdato, og
- 7) beholdningen af egne beviser samt egne beviser, der tjener som sikkerhed for lån eller garantier, som er ydet af pengeinstituttet, modregnes i kapitalindskuddet efter fradrag i henhold til de i nr. 6 fastsatte regler. Erhvervelse af egne beviser skal godkendes af Finanstilsynet i henhold til nr. 1. Dog kan et pengeinstitut uden Finanstilsynets godkendelse erhverve op til 2 pct. af den udstedte kapital.«
- 15. § 22, stk. 3-5, affattes således:**
 »Stk. 3. Såfremt kapital, som nævnt i stk. 1 og 2, udstedes i form af massegældsbreve, skal pengeinstituttet benævne disse kapitalbeviser.
 Stk. 4. Finanstilsynet kan tillade, at et instituts nettofortjeneste ved handelsbeholdningen indregnes i den kortfristede supplerende kapital. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelse af nettofortjenesten ved handelsbeholdningen.
 Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for kapitalindskuddene i stk. 1 og 2, og kan herunder fastlægge tidspunktet for kapitalindskuddenes nedskrivning og principper for konstatering af nedskrivningsbeløbets størrelse. Finanstilsynet fastsætter endvidere bestemmelser om opgørelsen af handelsbeholdningen.«
- 16. § 24, stk. 1, 2. pkt., affattes således:**
 »Pengeinstituttets interesser i vedkommende virksomhed må dog ikke herved overstige de i § 23, stk. 1, og § 23 a, stk. 1, nævnte grænser.«
- 17. I § 28, stk. 2, ændres »inden 8 dage« til: »senest 8 dage efter, at pengeinstituttet ikke opfylder kravene«.**
- 18. I § 31, stk. 5, ændres »§ 1, stk. 2, nr. 5, 7 og 8« til: »§ 1, stk. 2, nr. 5 og 8«.**
- 19. I § 32 indsættes som stk. 4:**
 »Stk. 4. Finanstilsynet kan pålægge et pengeinstitut at fravige principperne i stk. 1, ved vurdering af udlån og garantier, der samlet har særlig høj risikoprofil.«
- 20. I § 34, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:**
 »Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en statsautoriseret eller registreret revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter de samme regler som den valgte revision.«
- 21. § 35 affattes således:**
 »§ 35. Pengeinstituttet og de valgte revisorer skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for pengeinstituttets fortsatte virksomhed. Pligten gælder tilsvarende for forhold, som de valgte revisorer konstaterer som led i hvervet som revisor i virksomheder, som pengeinstituttet har snævre forbindelser med, jf. § 6, stk. 9.«
- 22. I § 36, stk. 1, ændres »indsendes til« til: »være modtaget i«.**
- 23. § 36, stk. 2, 2. pkt., affattes således:**
 »Hvis generalforsamlingen eller repræsentantskabet foretager ændringer i det af bestyrelsen godkendte regnskab eller årsberetningen, skal det endelige regnskab samt årsberetningen som godkendt af generalforsamlingen eller repræsentantskabet og med angivelse af de ændringer, der er foretaget, være modtaget i to eksemplarer i Finanstilsynet senest 8 dage efter afholdelsen af generalforsamlingen eller repræsentantskabsmødet.«
- 24. I § 36, stk. 3, 1. pkt., ændres »Statstidende« til: »styrelsens edb-informationssystem«.**
- 25. I § 37, stk. 5, 3. pkt., ændres »inden« til: »senest«.**
- 26. I § 37 a, stk. 10, ændres: »§ 50, stk. 1 og 4,« til: »§ 49, stk. 2 og 3, § 50, stk. 1,«.**

27. I § 41, 1. pkt., ændres »inden« til: »senest«.

28. I § 43, stk. 1, nr. 1, ændres »inden« til: »senest«.

29. § 43, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»i de i § 6, stk. 6, 7, 8 og 10, nævnte tilfælde.«.

30. I § 44 a, stk. 4, ændres »inden 3 måneder fra« til: »senest 3 måneder efter«.

31. § 47 d, stk. 4, ophæves.

32. Overskriften til kapitel 11 a affattes således: »Frister«.

»§ 48 b. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, regnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, fristen udløses.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, fristen udløses. Hvis den dag fristen udløses, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.«.

33. § 49 affattes således:

»§ 49. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven, jf. dog § 6, stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påser overholdelsen af § 6, stk. 2-4, og §§ 7, 7 a og 15 g.

Stk. 2. Finanstilsynet skal undersøge pengeinstitutternes forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i de enkelte pengeinstitutter, hvor der foretages gennemgang af institutternes engagementer og øvrige forhold, herunder markedsrisci og forretningsgange.

Stk. 3. Pengeinstitutterne skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I det omfang det er nødvendigt for bedømmelsen af et pengeinstituts økonomiske stilling, har Finanstilsynet endvidere adgang til at indhente oplysninger og fo-

retage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke pengeinstituttet har særlig direkte eller indirekte forbindelse, jf. definitionerne i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5 og 8.

Stk. 4. En inspektion i et pengeinstitut skal afsluttes med et møde. Pengeinstituttets bestyrelse, direktion og revision deltager i mødet, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder hos pengeinstituttet. På mødet skal Finanstilsynet meddele eventuelle uhensigtsmæssigheder og andre kritisable forhold.

Stk. 5. Efter et inspektionsbesøg skal Finanstilsynet fremsende en skriftlig rapport om lovovertrædelser og andre kritisable forhold til pengeinstituttets bestyrelse, direktion og revision. Pengeinstituttets bestyrelse, direktion og revision og den interne revisionschef skal ved underskrift på rapporten bekræfte at være gjort bekendt med denne, som derefter tilbagesendes til Finanstilsynet.

Stk. 6. Finanstilsynet afgiver en årlig beretning til erhvervsministeren om pengeinstitutternes virksomhed. Erhvervsministeren bestemmer, i hvilket omfang beretningen skal offentliggøres.«.

34. § 50 affattes således:

»§ 50. Erhvervsministeren kan tillade, at tilsynet i særlige tilfælde anvender fremmed bistand ved inspektioner i pengeinstitutter.

Stk. 2. Finanstilsynet kan endvidere foranstalte, at der foretages en vurdering af et pengeinstituts økonomiske stilling og finansielle fremtidsudsigter. Vurderingen kan foretages af Finanstilsynet selv eller af et revisionsfirma. Pengeinstituttet kan pålægges at betale for udgifterne forbundet med denne vurdering. Finanstilsynet godkender størrelsen af revisionsfirmaets honorar.

Stk. 3. For filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, fører Finanstilsynet i overensstemmelse med bestemmelser fastsat i EF-direktiver om kreditinstitutter tilsyn med likviditet i filialerne.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i lan-

det beliggende filialer af udenlandske kreditinstitutter med hjemsted i det pågældende land.

Stk. 5. Finanstilsynet kan ved aftale overdrage tilsynet med et pengeinstituts eller en koncerns solvens og større engagementer til den myndighed, der fører tilsyn med pengeinstituttets udenlandske moderselskab. Såfremt pengeinstituttet indgår i en koncern, hvori indgår et kreditinstitut med hjemsted i et andet land i Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, og der ikke er indgået aftale i henhold til 1. pkt., varetages det konsoliderede tilsyn af den myndighed, der er tillagt kompetencen i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv nr. 92/30/EØF om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag.«.

35. I § 50 a, stk. 3, ændres »fremsat til« til »modtaget i« og »30 dage« ændres til: »1 måned«.

36. I § 50 b, stk. 2, nr. 8, indsættes efter »myndighed«: »eller i bankens overvågning af betalingsystemer«.

37. I § 50 b, stk. 2, indsættes efter nr. 8:

»9) til en institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing,«.

Nr. 9-13 bliver herefter nr. 10-14.

38. I § 50 b, stk. 5, ændres »lovens ikrafttræden, jf. § 21, stk. 1« til: »den 16. september 1995«.

39. I § 50 b, stk. 6, ændres »§ 50, stk. 1,« til: »§ 49, stk. 2 og 3«.

40. I § 52 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Andre virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med, afholder statens udgifter ved tilsynet. Bidraget fastsættes af tilsynet i forhold til de medgåede ressourcer ved tilsynet, men kan dog ikke fastsættes lavere end 1.000,-kr. årligt. Bidrag kan inddrives ved udpantning.«.

41. I § 53, stk. 2, ændres »§ 50, stk. 1, 3. pkt.,« til: »§ 49, stk. 3, 2. pkt.,«.

42. I § 54, *stk. 1*, indsættes efter », § 15 k, stk. 1,«: »§ 18 og § 18 a, stk. 1,«.

§ 2

I lov nr. 368 af 14. juni 1995 om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 2*, ændres »§ 1, nr. 8« til: »§ 1, nr. 9«.

2. I § 3, *stk. 4*, ændres »§ 1, nr. 9« til: »§ 1, nr. 10«.

§ 3

I lov om investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 12. februar 1990, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

2. § 4, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* For anmeldelse og registrering m.m., herunder af de udenlandske investeringsinstitutter, der i medfør af § 8 har tilladelse til at markedsføre deres andele her i landet, gælder aktieselskabslovens bestemmelser tilsvarende.«.

3. I § 6, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »fremsættes over for« til: »være modtaget i« og »inden« ændres til: »senest«.

4. § 15, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Der skal senest en måned efter ansættelse, valg og afgang af direktion, bestyrelsesmedlemmer, repræsentantskabsmedlemmer og revision gives meddelelse til Finanstilsynet. Meddelelsen skal være modtaget i tilsynet senest ved fristens udløb.«.

5. § 28, *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, affattes således:

»Der skal senest 8 børsdage efter udsættelsen gives meddelelse til Finanstilsynet og til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater af Den Europæiske Union, hvor investeringsforeningen måtte markedsføre sine andele. Meddelelsen skal være modtaget i tilsynet senest ved fristens udløb.«.

6. I § 39, stk. 1, 1. og 3. pkt., ændres »indsendes til« til: »være modtaget i«.

7. I § 39, stk. 1, 1. pkt., ændres »inden« til: »senest«.

8. I § 40, stk. 3, ændres »indleveres til« til: »være modtaget i«.

9. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 a. Investeringsforeningen og de valgte revisorer skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for investeringsforeningens fortsatte virksomhed. Pligten gælder tilsvarende for forhold, som de valgte revisorer konstaterer som led i hvervet som revisor i et selskab, som medvirker ved investeringsforeningens aktiviteter, jf. §§ 13 og 17.«.

10. § 48, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. § 50 b i lov om banker og sparekasser m.v. finder tilsvarende anvendelse for Finanstilsynets tilsyn efter denne lov.«.

11. § 48, stk. 3, ophæves.

12. Efter § 51 indsættes:

»§ 51 a. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, regnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, fristen udløses.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, fristen udløses. Hvis den dag, fristen udløses, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.«.

13. I § 52, stk. 1, nr. 3, ændres »inden« til: »senest«.

§ 4

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbeholdning nr. 963 af 29. november 1994,

som ændret ved lov nr. 369 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 5, nr. 4, ophæves.

2. I § 9 a indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Tilladelse kan endvidere nægtes, hvis der foreligger snævre forbindelser mellem forsikringsselskabet og andre virksomheder eller personer, hvis disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.

Stk. 4. Ved snævre forbindelser forstås:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) direkte eller indirekte besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. nr. 1, med en virksomhed.

Stk. 5. Finanstilsynet kan nægte tilladelse, såfremt lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, vedrørende en virksomhed eller en person, som forsikringsselskabet har snævre forbindelser med, vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.«.

3. I § 29 indsættes efter stk. 3 som nyt stk.:

»Stk. 4. Ansøgning om koncession skal endvidere indeholde de nødvendige oplysninger med henblik på bedømmelsen af, om der foreligger snævre forbindelser, jf. § 9 a, stk. 4.«.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

4. I § 29, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »inden« til: »senest«.

5. I § 32, stk. 1, 2. pkt., ændres »i løbet af« til: »senest«.

6. I § 32, stk. 2, § 114, stk. 2, § 116, stk. 2, to steder i § 117, stk. 2, § 117, stk. 3, nr. 4, § 182, stk. 4 og § 220, stk. 3, ændres »inden« til: »senest«.

7. Efter § 34 indsættes:

»Kapitel 5

Egne aktier

§ 35. Aktieselskabslovens § 48 a finder ikke anvendelse på et forsikringsselskabs anskaffelse af egne aktier.«.

8. I § 90, stk. 1, indsættes efter »Direktører«: »og funktionærer«.

9. § 94 affattes således:

»§ 94. Forsikringsselskabets bestyrelse skal udfærdige skriftlige retningslinier for forsikringsselskabets væsentligste aktivitetsområder, hvori arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion fastlægges.«.

10. I § 104, stk. 3, 2. pkt., ændres »højst« til: »senest«.

11. I § 107, stk. 1, 1. pkt., ændres »Inden« til: »Senest«.

12. I § 108, stk. 1, 2. pkt., ændres »inden 14 dage« til: »senest 2 uger«.

13. I § 125, stk. 1 og 2, ændres »indsendes til Finanstilsynet« til: »skal i Finanstilsynet være modtaget«.

14. § 130 affattes således:

»§ 130. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvorledes de forsikringsmæssige hensættelser skal være dækket med hensyn til aktivernes lokalisering og deres valutamæssige overensstemmelse (kongruens) med hensættelserne.«.

15. I § 131, stk. 6, udgår »datterselskabets aktiver eller«.

16. § 151, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

»Endvidere kan Finanstilsynet på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til selskabets solvensmargen opgjort ved administrationsboets begyndelse, jf. §§ 34 og 73.«.

17. I § 157, stk. 3, ændres »inden 3 måneder« til: »senest 3 måneder efter offentliggørelsen«.

18. § 164 affattes således:

»§ 164. Finanstilsynet skal senest 4 uger efter fusionsplanens underskrivelse for hvert af de fusionerede selskaber have modtaget en af

bestyrelsen bekræftet genpart af fusionsplanen. Samtidig hermed skal Finanstilsynet modtage vurderingsmændenes erklæring efter aktieselskabslovens § 134 c, stk. 4.«.

19. § 166, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Senest 2 uger efter beslutning om fusion skal selskabet ansøge Finanstilsynet om tilladelse efter § 158.«.

20. I § 166, stk. 3, indsættes efter »tilladelsen«: »efter stk. 2, nr. 2,«.

21. I § 167, stk. 1, ændres »godkendelse« til: »tilladelse« og »§ 166, stk. 2« ændres til: »§ 166, stk. 2, nr. 2«.

22. I § 167, stk. 2, ændres »§ 134 h, stk. 1, nr. 3« til: »§ 134 h, stk. 1, nr. 3 og 4«.

23. § 171 affattes således:

»§ 171. Den i aktieselskabslovens § 122 omtalte resultatopgørelse og balance indsendes i 2 eksemplarer til Finanstilsynet, der videregiver det ene til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.«.

24. § 177, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Konkurslovens regler om tvangsak-kord finder med Finanstilsynets tilladelse anvendelse på forsikringsselskaber med undtagelse af livsforsikringsselskaber.«.

25. I § 179, stk. 2, 2. pkt., ændres »Statstiden-de« til: »Erhvervs- og Selskabsstyrelsens edb-informationssystem«.

26. § 184, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

»Senest 10 dage efter udfærdigelsen skal Finanstilsynet fra revisorerne have modtaget erklæringen.«.

27. § 189 a ophæves.

28. I § 190 indsættes efter stk. 2 som nyt stk.:

»Stk. 3. Direktion, bestyrelse og de valgte revisorer skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for forsikringsselskabets fortsatte virksomhed. Pligten gælder tilsvarende for forhold, som de valgte revisorer konstaterer som led i hvervet som revisor i virksomheder, som

forsikringselskabet har snævre forbindelser med, jf. § 9 a, stk. 4.«.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

29. § 190, stk. 3, der bliver *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan udfærdige nærmere forskrifter om revisionens gennemførelse, herunder om oprettelse af interne revisionsafdelinger og systemrevisionsafdelinger og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.«.

30. § 190, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Stk. 2, 3 og 4 gælder tilsvarende for selskaber i koncernen.«.

31. § 191, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Senest 8 dage før generalforsamlingen skal granskningsmændenes beretning fremlægges til eftersyn for aktionærerne eller i gensidige selskaber for medlemmer og garant på selskabets kontor, samt være modtaget i Finanstilsynet.«.

32. I § 199, *stk. 1*, ændres »indsendes til« til: »være modtaget i«.

33. Overskriften til *kapitel 22* affattes således:

»*Særlige regler om tværgående pensionskasser*«.

34. I § 203 indsættes efter »sammenslutninger («: »tværgående«.

35. I § 211, *stk. 4*, indsættes efter »Finanstilsynet,«: »som skal være modtaget«.

36. I § 220, *stk. 4*, ændres », senest en måned før ændringen foretages« til: ». Meddelelsen skal være modtaget senest 1 måned før ændringen foretages«.

37. I § 222, *stk. 2*, ændres »Inden 1 måned« til: »Senest 4 uger« og »generalagenten indsende« ændres til: »Finanstilsynet fra generalagenten have modtaget«.

38. I § 240 indsættes efter *stk. 1* som nyt *stk.:*

»*Stk. 2.* Finanstilsynet har endvidere adgang til at afkræve fysiske og juridiske personer alle oplysninger, der er nødvendige for tilsynets

bedømmelse af, om deres aktiviteter er omfattet af lovens bestemmelser. De afgivne oplysninger er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.«.

Stk. 2-5 bliver herefter *stk. 3-6*.

39. I § 240, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

40. § 240 a, *stk. 5 og 7*, ophæves.

Stk. 6, 8 og 9 bliver herefter *stk. 5, 6 og 7*.

41. I § 240 b, *stk. 3*, ændres »fremSAT til« til: »modtaget i« og »30 dage« ændres til: »1 måned«.

42. I § 240 c, *stk. 2, nr. 3, 4 og 6*, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

43. I § 246, 2. *pkt.*, ændres »Statstidende« til: »Erhvervs- og Selskabsstyrelsens edb-informationsystem«.

44. § 246 a affattes således:

»§ 246 a. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, regnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, fristen udløses.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, fristen udløses. Hvis den dag, fristen udløses, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.«.

45. § 260, *stk. 1*, affattes således:

»§ 260. Overtrædelse af § 5, § 6, *stk. 1, § 6 a, § 9, stk. 2, § 11, § 29, stk. 3 og 4, § 33 a, stk. 1, 6, 7 og 8, § 33 b, stk. 1, § 87, § 89, § 90, stk. 2, § 93, stk. 2, § 95, § 113, stk. 2 og 3, § 118, stk. 1, 1. og 2. pkt, §§ 119 og 120, § 122, stk. 1 og 3, § 122 a, § 124, § 127, §§ 127 a-129, § 131, § 142, stk. 1, § 143, § 144, stk. 1 og 3, § 177, stk. 4, § 181, stk. 2, 1. pkt., § 182, stk. 6 og 7, § 184, stk. 4, § 190, stk. 1-3, § 205, § 213, stk. 4-6, § 215, § 218, § 240*

a, stk. 5, § 256, stk. 1 og § 256 a, stk. 1, straffes med bøde. Overtrædelse af § 90, stk. 1, straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffeloven.«.

46. § 260, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

47. § 260, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Overtrædelse af § 48 b, § 48 h, § 55 a, § 115 a, stk. 2, 2. pkt. og § 115 a, stk. 3, i lov om aktieselskaber straffes med bøde.«.

48. I § 261 ændres »§ 260, stk. 1-4« til: »§ 260, stk. 1-3«.

49. § 263, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Vedtægtsbestemmelser, som er stadfæstet eller sat i kraft inden lovens vedtagelse, og som afviger fra reglerne i aktieselskabslovens § 59, stk. 1-3, bevarer deres gyldighed.«.

50. Overalt i loven ændres »Unionen har indgået aftale« til: »Fællesskabet har indgået aftale«.

§ 5

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 670 af 19. august 1993, som ændret ved lov nr. 363 af 18. maj 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 1, affattes således:

»Pensionskassen skal anmeldes til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 4 uger efter den konstituerende generalforsamling. Anmeldelsen skal være modtaget i styrelsen inden for fristen.«.

2. I § 19, stk. 2, 2. pkt., ændres »i løbet af« til: »senest«.

3. I § 20, stk. 4, 1. pkt., ændres »indsendes inden 1 måned« til: »være modtaget senest 4 uger«.

4. I § 32, stk. 1, ændres »Inden« til: »Senest«.

5. I § 33, 2. pkt., ændres »inden 14 dage, når« til: »senest 14 dage efter, at«.

6. I § 44, stk. 1, 1. pkt., ændres »indsendes til Finanstilsynet« til: »skal i Finanstilsynet være modtaget«.

7. I § 47, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»I de tilfælde, hvor den pågældende virksomhed er hjemmehørende og børsnoteret i et land, der efter lov om forsikringsvirksomhed hører under zone A, og virksomhedens egenkapital overstiger 250 mio. kr., udgør den i 1. pkt. fastsatte grænse 3 pct.«.

8. § 62, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Senest 14 dage efter beslutning er truffet, skal likvidator indsende anmeldelse herom, som skal være modtaget i Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for fristen.«.

9. Efter § 65 indsættes:

»§ 65 a. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, regnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, fristen udløses.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, fristen udløses. Hvis den dag, fristen udløses, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.«.

10. § 68 affattes således:

»§ 68. For anmeldelse og registrering m.m. gælder aktieselskabslovens bestemmelser tilsvarende.«.

§ 6

I lov nr. 367 af 14. juni 1995 om en indskydergarantifond foretages følgende ændring:

I § 3, stk. 1, nr. 1, ændres »lov om visse kreditinstitutter« til: »kapitel 3 b i lov om banker og sparekasser m.v.«.

§ 7

I lov nr. 1071 af 20. december 1995 om fondsmæglerselskaber foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 3, 2. pkt., ændres »inden 3 måneder fra« til: »senest 3 måneder efter«.

2. I § 9, stk. 8, ændres »inden« til: »senest ved«.

3. § 15 affattes således:

»§ 15. Meddelelse om valg, ansættelse eller afgang af et fondsmæglerselskabs bestyrelsesmedlemmer, direktører og revisorer, skal være modtaget i Finanstilsynet senest 2 uger efter, at der er truffet beslutning herom.«

3. I § 24, stk. 1, nr. 1, ændres »inden« til: »senest«.

4. I § 25, stk. 2, 2. pkt., ændres »inden« til: »senest«.

5. I § 31 indsættes som stk. 5-8:

»Stk. 5. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, regnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted.

Stk. 6. Er fristen angivet i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, fristen udløses.

Stk. 7. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, fristen udløses. Hvis den dag, fristen udløses, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 8. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.«

§ 8

I lov nr. 1072 af 20. december 1995 om værdipapirhandel m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som stk. 2-5:

»Stk. 2. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, regnes fra dagen efter den

dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, fristen udløses.

Stk. 4. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, fristen udløses. Hvis den dag, fristen udløses, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.«

2. I § 12, stk. 5, ændres »inden 2 uger efter« til: »senest 2 uger efter«.

3. § 15, stk. 1, affattes således:

»§ 15. Den ansvarlige kapital i et aktieselskab omfattet af § 7, nr. 1-2 og 5-6, beregnes som den indbetalte aktiekapital med fradrag af beholdningen af egne aktier og årets løbende underskud og tillagt overkurs ved emission samt reserver.«

4. § 56, stk. 1, affattes således:

»§ 56. Fondsaktiver, hvori der er registreret pant i henhold til § 55, stk. 2 eller stk. 3, kan, hvis der er indgået en forudgående aftale herom, eller hvis handlen er indgået mellem en værdipapirhandler og en værdipapirhandler eller en institutionel investor eller en tilsvarende professionel investor, realiseres straks efter udløbet af den af Finanstilsynet i medfør af § 55, stk. 4, fastsatte frist, såfremt låntageren ikke forinden har opfyldt sine forpligtelser.«

5. I § 77, stk. 3, 1. pkt., ændres »inden seks uger efter« til: »senest 6 uger efter«.

6. I § 79, stk. 1, ændres »inden 2 uger efter« til: »senest 2 uger efter«.

7. I § 123, nr. 2, ændres »§ 538, stk. 1, 2. pkt.,« til: »§ 538 a, stk. 1, 2. pkt.,«.

§ 9

I lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 15. november 1995 foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 4, nr. 4, ændres »lov om visse kreditinstitutter« til: »kapitel 3 b i lov om banker og sparekasser m.v.«.

2. I § 15, stk. 12, ændres »lov om visse kreditinstitutter« til: »kapitel 3 b i lov om banker og sparekasser m.v.«.

§ 10

Loven træder i kraft den 1. april 1996.

Stk. 2. Lov om visse kreditinstitutter, jf. lov-

bekendtgørelse nr. 737 af 19. august 1992, ophæves.

§ 11

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1-3, § 6 og §§ 7-8 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Stk. 2. § 4 og § 5 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som landsdelens særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv (95/26/EF), («BCCI-direktivet»), om styrkelse af tilsynet med finansielle virksomheder, der indgår i snævre forbindelser med andre virksomheder eller personer, også hvis disse forbindelser går på tværs af landegrænser. Direktivet er optrykt som bilag til lovforslaget.

Endvidere gennemfører lovforslaget anbefalinger indeholdt i rapporten om Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter, afgivet i august 1995 af det af erhvervsministeren den 13. februar 1995 nedsatte ekspertpanel til undersøgelse og vurdering af Finanstilsynets tilsynsmetoder ved overvågning og gennemgang af danske pengeinstitutter (det såkaldte »Koktvedgaard-udvalg«).

Desuden medfører lovforslaget som led i en regelforenkling en ophævelse af lov om visse kreditinstitutter, idet eksisterende kreditinstitutter omfattet af denne lov foreslås reguleret efter bank- og sparekaseloven med enkelte særbestemmelser.

I selskabslovgivningen forventes gennemført en forenkling og modernisering af tidsfrister med henblik på at gøre disse mere brugervenlige. Det foreslås at indføre tilsvarende frister i den finansielle lovgivning.

Endvidere foreslås det, at der vedrørende reglerne om anmeldelse og registrering m.v. i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen gives en generel henvisning til aktieselskabslovens regler herom.

Lovforslaget indeholder endelig en række redaktionelle ændringer.

1. BCCI-direktivet

Ændringerne i bank- og sparekasseloven som følge af BCCI-direktivet fremgår af følgende numre: 4, 6, 21, 29, 36 og 37. I forslag til lov om ændring af lov om investeringsforeninger fremgår ændringerne af numrene 9 og 10. I forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed fremgår ændringerne af numrene 2, 3, 27 og 28.

Lovforslaget indeholder ændringer af lov om banker og sparekasser m.v., lov om investeringsforeninger og lov om forsikringsvirksomhed, navnlig med henblik på at gennemføre Rådets direktiv nr. 95/26/EF, («BCCI-direktivet»).

BCCI-direktivet medfører samtidig ændringer for realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. Dette indebærer, at der sker en samlet ændring af regelgrundlaget for finansielle virksomheder under tilsyn.

Baggrunden for direktivet er erfaringerne i forbindelse med lukningen af den internationale bankkoncern Bank of Credit and Commerce International (BCCI) i 1991. Denne bank var bl.a. karakteriseret ved en meget uoverskuelig koncernstruktur, der vanskeliggjorde tilsynet med banken. Koncernen bestod af 2 delkoncerner, og i en periode havde koncernen tillige 2 hold revisorer. Koncernen havde datterselskaber og filialer i mange lande, og den var meget ekspansiv. Disse forhold betød bl.a., at tilsynsansvaret ikke var klart fastlagt, og der var mulighed for at flytte risici fra den ene del af koncernen til den anden.

BCCI-direktivet skal være gennemført og sat i kraft i medlemslandenes lovgivning senest den 18. juli 1996.

Forslaget tager sigte på at styrke tilsynet med finansielle virksomheder, der indgår i snævre forbindelser med andre virksomheder eller personer, også hvis disse forbindelser går på tværs af landegrænser.

Erfaringerne fra de senere år viser, at når en finansiel virksomhed indgår i snævre forbindelser, opstår der særlige risici. Det er derfor relevant at vurdere den finansielle virksomheds forhold til andre virksomheder eller personer, med hvilke den finansielle virksomhed er ejermæssigt eller på anden måde forbundet. Komplicerede koncernstrukturer og relationer mellem virksomheder eller personer kan vanskeliggøre et effektivt tilsyn. Der er derfor behov for at vurdere sådanne snævre forbindelser til andre virksomheder eller personer, såvel ved oprettelse af den finansielle virksomhed og sidenhen som led i det løbende tilsyn.

Herudover tager forslaget sigte på at styrke tilsynet med investeringsinstitutter (investeringsforenin-

ger) ved også at pålægge revisor en særlig indberetningspligt for disse institutter.

Derimod forpligter direktivet ikke Danmark til at indføre regler om snævre forbindelser på investeringsforeningsområdet. Forslaget indeholder derfor ikke regler herom. Dette har baggrund i, at investeringsforeninger hverken direkte eller indirekte må have fælles forbindelse med en virksomhed, ligesom investeringsforeninger heller ikke på anden måde må være indbyrdes forbundne til en flerhed af virksomheder eller personer. Den daglige ledelse af en investeringsforening kan dog overdrages til et administrationselskab.

2. Koktvedgaard-udvalgets rapport om Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter

Ændringerne som følge af anbefalingerne i Koktvedgaard-udvalgets rapport fremgår af følgende numre til § 1: 13, 33 og 34.

Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende Det Finansielle marked udarbejdede i efteråret 1994 en redegørelse, der bl.a. indeholdt forslag om bedre indgrebsmuligheder for Finanstilsynet og om bedre styringsinstrumenter for pengeinstitutternes ledelse (bestyrelse, direktion) og revision. Udvalget havde derimod ikke til opgave at vurdere tilsynsmetoder, der anvendes overfor pengeinstitutterne.

På denne baggrund og efter drøftelse i Folketingets Erhvervsudvalg besluttede Regeringen i februar 1995, at den ville nedsætte et ekspertpanel, som skulle klarlægge, om Finanstilsynets tilsyn med engagementer i danske pengeinstitutter finder sted på en hensigtsmæssig måde og på et hensigtsmæssigt og tilstrækkeligt grundlag.

Kommissoriet var bl.a. at belyse tilsynsmetodernes effektivitet, herunder mulighederne for »early warning«, tilsynsmetodernes anvendelighed overfor komplekse koncernstrukturer blandt pengeinstitutters kunder og mulighederne for at forbedre tilsynsmetoderne, herunder tilsynets informationsgrundlag m.v.

I forslaget til ændring af lov om banker og sparekasser foreslås, at Finanstilsynets fremadrettede tilsynsfunktion styrkes gennem en klarere lovnormering. Samtidig foreslås, at Finanstilsynets indsigtsmuligheder styrkes. Lovforslagene implementerer helt eller delvist anbefalingerne i Koktvedgaard-udvalgets rapport.

Det foreslås således, at Finanstilsynet får hjemmel til – efter forhandling med branchen – at udstikke retningslinier for de områder, der indebærer væsentlige risici for pengeinstitutterne. Formålet med forslaget er at systematisere gennemførelsen af de anbefalinger, som Finanstilsynet allerede giver i dag.

Lovforslaget gennemfører endvidere Koktvedgaard-rapportens anbefaling om, at tilsynsfunktionen (inspektioner og indberetninger) bør styrkes gennem en klarere lovnormering.

I Koktvedgaard-rapporten anbefales samtidig, at Finanstilsynets udgående inspektionsvirksomhed, dvs. »undersøgelserne på stedet«, forstærkes, således at Finanstilsynet øger antallet af stedlige inspektioner i store og mellemstore institutter, samt at der foretages flere »overraskelsesinspektioner«, dvs. undersøgelser på stedet uden for ordinær tur. Anbefalingen beror på, at omfanget af de vanskeligheder, som nogle pengeinstitutter er kommet i, lejlighedsvis har været større, end Finanstilsynet havde grund til at antage. Da omfanget af problemerne i praksis oftest først viser sig ved de stedlige inspektioner vil en styrkelse heraf kunne medvirke til, at eventuelle problemer opdages og søges løst i tide.

Dersom Finanstilsynets udgående inspektionsvirksomhed skal forstærkes som anbefalet, forudsætter dette en styrkelse af Finanstilsynets ressourcer på i alt 10 medarbejdere. Herved vil det være muligt at styrke de ordinære undersøgelser i alle store og mellemstore institutter, således at tidsintervallet mellem inspektionerne for disse grupper nedbringes fra 3 år og 7 måneder til ca. 3 år. Tidsintervallet for alle pengeinstitutter forventes nedbragt fra 3 år og 11 måneder til ca. 3 år og 7 måneder. Det vil endvidere være muligt at gennemføre »opfølgingsinspektioner«. Endelig kan tilsynet med pengeinstitutternes risiko ved brug af finansielle instrumenter (værdipapirer o.lign, herunder futures og optioner) styrkes.

Lovforslaget gennemfører tillige Koktvedgaard-rapportens anbefaling om, at Finanstilsynet i sin kommunikationspolitik over for de enkelte pengeinstitutter skal være mere åben. Samtidig foreslås, at den skriftlige afrapportering af stedfundne undersøgelser formaliseres noget mere. Herved får ledelsen bedre mulighed for og et stærkere incitament til selv at løse eventuelle problemer.

Endvidere foreslås, at Finanstilsynet får beføjelse til at iværksætte en undersøgelse af pengeinstituttets fremtidsmuligheder. I en sådan undersøgelse skal der bl.a. kunne foreslås ændringer i ledelsen, fusion med et andet pengeinstitut samt ændringer i driften, organisationen eller forretningspolitikken. Undersøgelsen skal foretages af Finanstilsynet selv eller af et revisionsfirma. Undersøgelsens resultat vil ikke være offentlig tilgængelig, men tilstilles instituttets direktion og bestyrelse.

I dag har Finanstilsynet ikke lovgrundlag til at kræve en sådan undersøgelse udarbejdet men må begrænse sig til at vurdere pengeinstitutternes aktuelle

situation. Med de foreslåede nye beføjelser vil tilsynet få denne mulighed.

Det foreslås, at Finanstilsynet får mulighed for at udpege en medrevisor, der kan give pengeinstituttets revision et kritisk modspil og dermed reducere risikoen for, at revisionen ikke giver pengeinstituttet en tilstrækkelig kritisk vurdering. Forslaget kan således bidrage til at sikre en bedre kvalitet af revisionen af pengeinstituttet i tilfælde, hvor der ikke er grundlag for at afsætte den hidtidige revision.

Forslagene har tidligere været fremsat på baggrund af anbefalingerne i Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle Markeds rapport: Den danske pengeinstituttelsektor (lovforslag nr. 160 af 25. januar 1995 om forslag til lov om en indskydergarantifond).

Endvidere medtages forslaget fra L 160 om mulighed for at kræve merhensættelse ved koncentration af risikofyldte engagementer i et pengeinstitut. Formålet med dette forslag er at modvirke, at pengeinstitutter kommer i en krisesituation på grund af en generel høj risikoprofil, som måske ikke giver anledning til bekymring isoleret set.

Lovforslaget medtager ikke Koktvedgaard-rapportens forslag om at give Finanstilsynet mulighed for at gribe ind over for et pengeinstituts ledelse. Selvom erfaringerne fra de seneste 10 års pengeinstitutkriser har vist, at det i væsentlig grad har været en dårlig ledelse af pengeinstituttet, som har ført til en krise, er det fundet principielt betænkeligt at udvide Finanstilsynets beføjelser til det ledelsesmæssige. Det bør fastholdes, at det er pengeinstituttets ledelse og i sidste instans ejere, som har ansvaret for en ansvarlig drift af instituttet. I øvrigt vil det være forbundet med store vanskeligheder for Finanstilsynet at anvende en sådan indgrebsbeføjelse i praksis.

Behovet for en sådan beføjelse må i i øvrigt også antages at være mindre på baggrund af den foreslåede regel om, at Finanstilsynet kan udpege en yderligere revisor, og at denne revisor har ret til at deltage i generalforsamlingen.

3. Ophævelse af lov om visse kreditinstitutter

Ændringerne som følge af ophævelse af lov om visse kreditinstitutter fremgår af følgende numre til § 1: 2, 3 og 11.

Formålet med forslaget om at ophæve lov om visse kreditinstitutter er regelforenklning. Med lovforslaget vil lov om visse kreditinstitutter blive ophævet, og der vil alene blive indført nogle bestemmelser i bank- og sparekasseloven for eksisterende kreditinstitutter omfattet af loven.

Hidtil har der været 4 love, der regulerer tilsyn med institutter, der modtager indlån eller andre til-

bagebetalingspligtige midler. Efter forslaget vil disse love blive reduceret til 3 love. Én for institutter, der modtager indlån uden at have udlån, nemlig lov om visse sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort, og én lov for de institutter, der både modtager indlån og yder udlån, nemlig bank- og sparekasseloven. Hertil kommer realkreditloven, der regulerer institutter, der udsteder obligationer med pant i fast ejendom.

Der er i dag kun to kreditinstitutter, der er omfattet af lov om visse kreditinstitutter. Heraf er det ene omfattet af de særlige overgangsregler, der blev indført for, at de tidligere fondsbørsvekselerere kunne fortsætte deres hidtidige forretningsaktiviteter efter børsreformen af 1986.

Virksomhedsområdet for kreditinstitutter, der ikke er omfattet af de særlige overgangsregler for tidligere fondsbørsvekselerere, er begrænset til at modtage indlån og yde udlån. De må således ikke drive anden form for pengeinstitutvirksomhed, såsom sikkerhedsstillelse, finansielle transaktioner for kunders regning samt accessorisk virksomhed og forsikringsvirksomhed.

Kravene til oprettelse af et kreditinstitut er stort set de samme som kravene til oprettelse af en bank. Kapitalkravet er – i modsætning til tidligere – også det samme. Det har derfor i praksis vist sig, at der ikke bliver oprettet nye kreditinstitutter. Interesserede vælger i stedet at oprette en bank. Som følge heraf foreslås det at ophæve lov om visse kreditinstitutter og alene indføre regler for de to eksisterende kreditinstitutter i bank- og sparekasseloven.

Der vil herefter ikke kunne oprettes nye kreditinstitutter, der ikke er pengeinstitutter eller realkreditinstitutter.

For eksisterende kreditinstitutter betyder de nye foreslåede bestemmelser i bank- og sparekasseloven, at de kan fortsætte deres hidtidige virksomhed på uændrede vilkår. Der er indført en mindre ændring, idet de specifikke krav til et pengeinstituts likviditet i bank- og sparekasselovens § 28, stk. 1, 3. og 4. pkt., foreslås indført for kreditinstitutter. Der er dog indført en dispensationsmulighed.

4. Særlige ændringer i lov om forsikringsvirksomhed

Forsikringsvirksomhed må ikke udøves, forinden Finanstilsynets koncession (tilladelse) foreligger. Fra tid til anden har virksomheder udbudt forsikringsprodukter uden at have haft koncession hertil. Det foreslås, at enkeltpersoner og erhvervsdrivende får en pligt til at give Finanstilsynet de fornødne oplysninger med henblik på stillingtagen til, om virksomheden er omfattet af lov om forsikringsvirksomhed.

Forslaget indeholder ligeledes en forenkling af visse bestemmelser, bl.a. skal Finanstilsynet som følge heraf ikke godkende forsikringssselskabers anskaffelse af egne aktier fremover.

Derudover indeholder lovforslaget et forslag om, at et forsikringssselskab skal udfærdige skriftlige retningslinier, hvori arbejdsdelingen mellem bestyrelsen og direktionen fastlægges. Endelig foreslås en række redaktionelle ændringer, som det er fundet hensigtsmæssigt at foretage, bl.a. en præcisering af lovens fusionsregler, således at disse harmonerer med de tilsvarende bestemmelser i aktieselskabsloven.

Ved folketingsbeslutning B13 af 1. november 1995 om harmonisering af reglerne for bestyrelsesmedlemmers og direktørers med fleres ansvar, pligter og rettigheder i finansielle virksomheder opfordrede Folketinget regeringen til at fremsætte lovforslag, der sikrer, at pligter, rettigheder og ansvar samt forbud og straffebestemmelser er ens for bestyrelsesmedlemmer og direktører med flere i finansielle virksomheder.

Erhvervsministeriet har som følge heraf iværksat en undersøgelse af den finansielle lovgivning med henblik på at afklare de forskelle, der måtte være i ledelsesbestemmelserne.

En redegørelse vil foreligge primo 1996, således at der kan gennemføres lovgivning i næste Folketings-samling.

Med lovforslaget foretages dog allerede nu en umiddelbar harmonisering mellem reglerne om spekulation i bank- og sparekasseloven og lov om forsikringsvirksomhed, hvor der idag er forskel på personkredsen og strafferammen. Som følge af den generelle undersøgelse af ledelsesbestemmelserne i den finansielle lovgivning og den lovgivningsmæssige opfølgning heraf vil der kunne blive tale om en yderligere revision af reglerne også på de punkter, der nu foreslås harmoniseret. Bl.a. har det vist sig vanskeligt i praksis at foretage konkrete afgrænsninger af forbuddet. Mulighederne for en mere præcis afgrænsning af spekulationsforbuddet vil derfor indgå i den nævnte generelle undersøgelse.

5. Forenkling af tidsfrister i den finansielle lovgivning

Ændringerne som følge af forenkling af tidsfrister i bank- og sparekasseloven fremgår af følgende numre: 7, 8, 10, 12, 17, 22, 23, 25, 27, 28, 30, 32 og 35. Ændringerne i forslag til lov om ændring af lov om investeringsforeninger fremgår af følgende numre: 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12 og 13. Ændringerne i forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed fremgår af følgende numre: 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 26, 31, 32, 35, 36, 37 og 41.

Det foreslås, at fristbestemmelserne i den finansielle sektor ændres som led i en generel forenkling og modernisering af fristbestemmelser i erhvervs- og skattelovgivningen. Gennemførelsen af ensartede frister i lovgivningen vil medføre administrative lettelser for virksomheder, myndigheder m.v.

Fristerne angives som en «senest» frist, ligesom det er præciseret, at det er modtagelsen i Finanstilsynet, der er afgørende for, om fristen er overholdt. Modellen er bygget over tilsvarende forslag om ændring af årsregnskabsloven m.v. og en række andre love samt forslag til anpartsselskabslov, hvor fristbestemmelserne i samtlige love, som administreres af Erhvervs- og Selskabstyrelsen, foreslås ændret efter denne model. Disse lovforslag forventes fremsat i indværende Folketingsår.

Lovforslagets fristbestemmelser er formuleret på en måde, så fristen udløber på det tidspunkt, som umiddelbart virker mest logisk for læseren. For månedsfrister gælder fx, at vælges en bestyrelse fx den 15. i måneden, så udløber også fristen for meddelelse til tilsynet den 15. i den følgende måned. Det samme gør sig gældende med ugefrister. Foretages den fristudløsende handling fx en tirsdag, udløber en 4-ugers-frist også på en tirsdag.

Samtidig udløber fristen efter lovforslaget ved døgnets udløb. Udløber fristen en weekend eller på en helligdag, er det efter lovforslaget tids nok at foretage det krævede på den efterfølgende hverdag.

6. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring i følgende ministerier og organisationer: Finansrådet, Danmarks Nationalbank, Indskydergarantifonden, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Økonomiministeriet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Advokatrådet, Forbrugerrådet, Assurandør-Societetet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, AMPR-Arbejdsmarkedspensionsrådet, Garantifonden for Danske Optioner og Futures, Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Det Danske Handelskammer, Håndværksrådet, Realkreditrådet, Sammenslutningen af Danske Andelskasser, Andelskasseforeningen, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Børsmæglerforeningen, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansforbundet, Københavns Fondsbørs, AMP-Samarbejdet, Værdipapircentralen, Den Danske Aktuarforening, Foreningen af Firmapensionskasser, Grønlands Hjemmestyre og Rigsbudsmanden på Færøerne.

F. t. l. vedr. banker og sparekasser m.v.

Lovforslagets bestemmelser om visse kreditinstitutter har desuden været sendt i høring hos P.H. Bankieraktieselskab.

Bestemmelserne om forenkling og modernisering af tidsfrister har, således som det fremgår af forslag om ændring af årsregnskabsloven m.v. og en række andre love desuden været sendt til høring i Amtsrådsforeningen i Danmark, Dansk Industri, Dansk Handel og Service og Den Danske Finansanalytikerforening.

7. Administrative, statsfinansielle, miljømæssige og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Lovforslaget ventes ikke at medføre statsfinansielle og miljømæssige konsekvenser.

Efter lovforslagets ophævelse af lov om visse kreditinstitutter skal denne lov ikke længere holdes ajour. Forslaget skønnes at medføre en mindre administrativ lettelse.

Lovforslaget ventes tillige at medføre administrative konsekvenser som følge af styrkelsen af Finanstilsynets ressourcer på i alt 10 årsværk.

De samlede udgifter hertil skønnes at udgøre 5,0 mio. kr. om året, heraf 4,1 mio. kr. lønsum. Hertil kommer en engangsafgift, der skønnes at udgøre 0,6 mio. kr. til dækning af bygningsforandring og edb m.v. Disse udgifter dækkes fuldt ud af de virksomheder, der er under tilsyn, jf. § 52 i lov om banker og sparekasser m.v.

Lovforslaget har erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet pengeinstitutternes økonomiske bidrag til Finanstilsynet forøges som følge af ressourcetilførslen til Finanstilsynet. Dette bidrag betyder, at ressourceførslen er statsfinansiel neutral.

Endvidere vil Finanstilsynets styrkede tilsynsfunktion og dermed en forøgelse af antallet af inspektioner indebære en vis belastning af pengeinstitutterne. Forslaget vil dog samtidigt forbedre mulighederne for at forebygge pengeinstitutkriser og vil dermed medvirke til at styrke stabiliteten i den finansielle sektor. Samtidig styrker lovforslaget Finanstilsynets fremadrettede tilsynsfunktion gennem en bedre lovregulering. Begge forhold har positiv erhvervsøkonomisk betydning for hele erhvervslivet.

8. Forholdet til EU-retten

BCCI-direktivet skal være gennemført og sat i kraft i medlemslandene senest den 18. juli 1996. Direktivet er et minimumsdirektiv, hvorfor medlemslandene kan indføre skærpede regler i forhold til direktivets tekst. Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser, der er skærpede i forhold til direktivteksten bortset fra, at revisorernes indberetningspligt i lov-

forslaget i modsætning til direktivet også omfatter snævre forbindelser, der skyldes kapitalinteresser.

Om baggrund m.v. for BCCI-direktivet henvises til punkt 1 i de generelle bemærkninger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om banker og sparekasser m.v.

Til nr. 1

Den foreslåede affattelse indebærer ingen realitetsændringer og er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 2 og 3

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at reglerne om visse kreditinstitutter flyttes til bank- og sparekasseloven.

Til nr. 4

Forslaget er et led i gennemførelsen af BCCI-direktivet.

Det foreslås, at et pengeinstitut, der ansøger om tilladelse, skal give Finanstilsynet oplysning om alle virksomheder eller personer, der har snævre forbindelser til pengeinstituttet, jf. definitionen i forslag til ny § 6, stk. 9.

Dette skal ses i sammenhæng med allerede gældende krav om underretning af Finanstilsynet om større ændringer i ejerkredsen bag et pengeinstitut.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 6.

Til nr. 5

Efter forslaget henvises til aktieselskabslovens regler om anmeldelse og registrering m.v. i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Henvisningsmodellen har den klare fordel, at det er muligt at ændre bemyndigelsesbestemmelserne i aktieselskabsloven vedrørende anmeldelse og registrering m.v. uden samtidig at skulle ændre de tilsvarende bestemmelser i den finansielle lovgivning.

Det foreslås derfor, at denne model følges generelt i lovforslaget.

Til nr. 6

Forslaget er et led i gennemførelsen af BCCI-direktivet.

Det foreslås i stk. 8, at Finanstilsynet ved ansøgning om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed kan nægte at meddele tilladelse, såfremt der foreligger snævre forbindelser, jf. definitionen i forslag til ny § 6, stk. 9, mellem det pengeinstitut, der ønsker tilladelse og andre virksomheder eller perso-

ner, hvis disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.

Dette krav om gennemsigtighed er således en betingelse for tilladelse.

Efter direktivteksten kan tilladelse nægtes, hvis snævre forbindelser vil kunne »hæmme« tilsynsfunktionen. Der er ikke tilsigtet en ændring af bestemmelsens område ved at anvende ordet vanskeliggøre. Dette er alene udtryk for en mere moderne sprogbrug.

Samtidigt foreslås, at betingelsen skal være opfyldt til enhver tid, jf. forslaget nr. 29 (§ 43, stk. 1, nr. 4).

Det er ikke muligt på forhånd at angive, hvornår en snæver forbindelse er tilstrækkelig gennemskuelig til at muliggøre et effektivt tilsyn.

Det må derfor i hvert enkelt tilfælde vurderes, om en snæver forbindelse vil kunne vanskeliggøre et effektivt tilsyn.

I denne vurdering vil blandt andet indgå en vurdering af:

- ejerstrukturen,
- den formelle og den reelle ledelsesstruktur,
- hvorvidt forbindelsen er af varig karakter eller alene midlertidig uden mulighed for at øve indflydelse på virksomheden,
- risikoen ved den virksomhed, som drives i selskaber, med hvilke den finansielle virksomhed har snævre forbindelser, og
- selskabernes geografiske placering.

For eksempel kan visse former for krydsejerskab, gensidige aktiebesiddelser og aktionæroverenskomster bevirke, at et effektivt tilsyn vanskeliggøres.

I *stk. 9* defineres snævre forbindelser som:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse med en virksomhed.

Snævre forbindelser foreligger således mellem et pengeinstitut og:

- a) ethvert selskab, der som moderselskab, datterselskab eller søsterselskab er forbundet til pengeinstituttet,
- b) en person, der har en tilsvarende forbindelse til pengeinstituttet eller til et selskab, som pengeinstituttet har snævre forbindelser med,
- c) ethvert selskab og enhver person, der indirekte har en tilsvarende forbindelse til pengeinstituttet eller til et selskab, som pengeinstituttet har snævre forbindelser med,

d) en flerhed af virksomheder eller personer, der er således indbyrdes forbundne, at de tilsammen har en tilsvarende forbindelse til pengeinstituttet eller til et selskab, som pengeinstituttet har snævre forbindelser med, eller

e) enhver virksomhed, hvori pengeinstituttet eller en af de under a) til d) beskrevne virksomheder eller personer direkte eller indirekte besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen.

En snæver forbindelse kan foreligge ved fælles forbindelse mellem en virksomhed og flere personer eller virksomheder, jf. nr. 3. En sådan fælles forbindelse forudsætter, at der foreligger et vist formaliseret samarbejde, herunder evt. en samordnet praksis, mellem en flerhed af virksomheder eller personer.

Eksempelvis vil en flerhed af aktionærer som stiftere af et selskab eller gennem en aktionæroverenskomst som udgangspunkt have fælles forbindelse.

Omfanget af den fælles forbindelse skal modsvare den forbindelse, der består mellem et selskab og dets moderselskab, datterselskab eller søsterselskab, jf. årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8.

I *stk. 10* foreslås det, at Finanstilsynet kan nægte tilladelse eller, jf. forslaget nr. 29 (§ 43, stk. 1, nr. 4), inddrage denne, såfremt tilsynet kan vanskeliggøres på grund af lovgivningen i et land vedrørende en virksomhed eller person, som instituttet har snævre forbindelser med.

Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvor det vurderes, at tilsynsreglerne i det land, hvor et pengeinstituts moderselskab er beliggende, er af en sådan karakter, at der ikke kan udøves et forsvarligt konsolideret tilsyn.

Til nr. 7, 8 og 10

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til nr. 32 (§ 48 a).

Til nr. 9

Den foreslåede affattelse indebærer ingen realitetsændringer og er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 11

Forslaget til nyt kapitel 3 b er en følge af, at lov om visse kreditinstitutter foreslås ophævet.

Til kapitel 3 b

Visse kreditinstitutter

Til § 7 d

Det foreslås, at kreditinstitutter, der er omfattet af den gældende lov om visse kreditinstitutter, kan fort-

sætte deres hidtidige virksomhed. Det gælder både kreditinstitutter, der var omfattet af § 4 b, og øvrige kreditinstitutter omfattet af lov om visse kreditinstitutter.

Til § 7 e

Bestemmelsen opregner de bestemmelser i bank- og sparekasseloven, der gælder for kreditinstitutter. Det drejer sig om de regler, der i dag gælder efter lov om visse kreditinstitutter.

Der er dog den undtagelse, at de mindstekrav for et pengeinstituts likviditet, der er i bank- og sparekasselovens § 28, stk. 1, 3. og 4. pkt., efter forslaget også skal gælde for kreditinstitutter. Begge kreditinstitutter vil i dag kunne opfylde disse krav.

Finanstilsynet kan undtage fra disse likviditetskrav, hvis dette findes forsvarligt under hensyn til kreditinstituttets særlige forhold. Dette vil f.eks. være tilfældet, såfremt kreditinstituttet funder sig med udstedelse af obligationer, der løbetidsmæssigt matcher kreditinstituttets udlån.

Til § 7 f

Efter *stk. 1* kan Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S (FIH) fortsætte med sin hidtidige virksomhed.

Stk. 2 opregner de bestemmelser i bank- og sparekasseloven, der gælder for FIH.

Herudover kan Finanstilsynet efter *stk. 3* fastsætte de nærmere regler for FIH's virksomhed. Bortset fra de bestemmelser, der er nævnt i *stk. 2*, svarer bemyndigelsen til den nugældende § 5 i lov om visse kreditinstitutter.

Til § 7 g

Efter *stk. 1* finder bank- og sparekasselovens § 37, *stk. 5*, også anvendelse for kreditinstitutter omfattet af § 7 d, *stk. 1*. Denne bestemmelse gælder allerede i dag.

Stk. 2 og *3* svarer med visse sproglige ændringer til § 4 b, *stk. 4* og § 4 c i lov om visse kreditinstitutter. Der er tale om en særlig overgangsordning for kreditinstitutter omfattet af § 4 b i lov om visse kreditinstitutter.

Til nr. 12

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til nr. 32 (§ 48 a).

Til nr. 13

Forslaget er et led i opfølgning på Koktvedgaard-rapporten.

Det foreslås at stille krav til god administrativ og regnskabsmæssig praksis, skriftlige forretningsgange på alle væsentlige områder og interne kontrolprocedurer. Der er også indført krav på dette område i lov nr. 1072 af 20. december 1995 om værdipapirhandel.

Forslaget gennemfører Koktvedgaard-rapportens anbefaling om, at Finanstilsynets fremadrettede tilsynsfunktion skal styrkes gennem en klarere lovgivning, herunder at der skabes lovhjemmel til, at Finanstilsynet i vejledninger kan fastsætte overordnede, generelle retningslinier for pengeinstitutternes forretningsgange m.v. Retningslinierne er generelle anvisninger, som udfyldes af det enkelte institut under hensyn til dettes forhold m.v.

Det foreslås, at der skabes en udtrykkelig hjemmel til at kræve, at pengeinstitutter skal have skriftlige forretningsgange for alle væsentlige arbejdsområder.

Det vil afhænge af det enkelte institut, hvilke aktivitetsområder, der er væsentlige i instituttet.

Retningslinierne skal som minimum omhandle alle de områder, som er beskrevet i bestyrelsens instruks til direktionen i medfør af bank- og sparekasselovens § 18.

Retningslinierne forudsættes kun at vedrøre overordnede områder, og der vil ikke kunne ske detailregulering af enkeltområder i disse.

Det forudsættes, at Finanstilsynet drøfter retningslinierne med pengeinstituttets sektoren, inden vejledningerne udstedes.

Til nr. 14, 15 og 16

Ændringerne er alene lovtekniske rettelser, og indebærer ikke realitetsændringer.

Til nr. 17

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til nr. 32 (§ 48 a).

Til nr. 18

Ændringen er alene en lovteknisk rettelser, og indebærer ikke realitetsændringer.

Til nr. 19

Med lovforslaget gives mulighed for differentierede hensættelseskrav i institutter med særlig høj risikoprofil. Forslaget har tidligere været fremsat i lovforslag nr. 160 af 25. januar 1995.

Efter gældende regler skal pengeinstitutter foretage hensættelser til imødegåelse af tab på enkeltengagementer, hvis der er en sandsynliggjort risiko for tab. Disse regler hjemler således ikke mulighed for, at Finanstilsynet kan stille krav om yderligere hensættelser på baggrund af, at enkeltengagementer

samlet udgør en udlånsportefølje med meget høj risikoprofil.

Et pengeinstitut kan imidlertid oparbejde en koncentration af engagementer, hvor en isoleret bedømmelse af hvert engagement ikke vil medføre et markant hensættelsesbehov ud fra et »going-concern princip«.

Derimod vil mindre konjunkturudsving eller andre uheldige begivenheder kunne medføre, at hensættelsesbehovet vil stige markant.

I pengeinstitutter med en koncentration af sådanne udlånsgrupper, og hvor der ivoerigt er en generel høj risikoprofil, vil der relativt hurtigt kunne opstå krisituationer.

Finanstilsynet gives med ændringsforslaget hjemmel til at at pålægge et pengeinstitut at foretage hensættelser på engagementer, som ud fra et »going-concern princip« ikke nødvendigvis ville kræve hensættelser, men som ud fra en samlet vurdering udgør en udlånsportefølje med høj risikoprofil.

Som nævnt ovenfor kan Finanstilsynet kun anvende dette skærpede hensættelsesprincip i pengeinstitutter med generel høj risikoprofil og/eller mangelfuld kreditstyring generelt.

Til nr. 20

Ændringen gennemfører anbefalingen om Finanstilsynets adgang til at pålægge et institut en yderligere revisor. Anbefalingen hidrører fra rapporten om Den Danske Pengeinstituttsektor, som blev afgivet i oktober 1994 af Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle marked, det såkaldte Jens Thomsen udvalg.

Det foreslås, at give Finanstilsynet hjemmel til at udpege yderligere en ekstern revisor i pengeinstitutter, hvor revisionen ikke fungerer tilfredsstillende. Medrevisoren skal fungerer på samme vilkår og efter samme regler som den siddende revision. Herunder kan medrevisoren deltage i pengeinstituttets generalforsamling eller, for sparekassers vedkommende, repræsentantskabsmøde.

Udpegningen kan finde sted, uanset om instituttet i forvejen har flere end to revisorer.

Den yderligere revisor betales af pengeinstituttet på samme måde som den af pengeinstituttets øverste myndighed udpegede revisor.

Til nr. 21

BCCI-direktivet forpligter Danmark til at udvide revisors indberetningspligt.

Der foreslås indført en egentlig indberetningspligt for de valgte revisorer i et pengeinstitut, som svarer til den allerede gældende forpligtelse for et pengein-

stituts ledelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for pengeinstituttets fortsatte virksomhed, jf. bank- og sparekasselovens § 35.

Som følge af, at der fremover pålægges de valgte revisorer en selvstændig og strafbelagt indberetningspligt, foreslås bestemmelsen i § 35, 2. pkt., ophævet. Bestemmelsen fastsætter, at revisorerne skal påse, at pengeinstituttet overholder den tilsvarende indberetningspligt.

Indberetningspligten skal kun påhvile pengeinstituttets valgte revisorer og forpligter således ikke et pengeinstituts eventuelle interne revision. Såfremt et revisionsfirma vælges som revisor i et pengeinstitut, påhviler indberetningspligten revisionsfirmaet som sådant og ikke kun den eller de personer i revisionsfirmaet, der er ansvarlige for revisionen af det pågældende pengeinstitut. Indberetningspligten dækker således også forhold, som konstateres af andre af firmaets revisorer, der reviderer en virksomhed, som pengeinstituttet har snævre forbindelser med.

Forhold, om hvilke der opnås kendskab i forbindelse med udøvelse af hvervet som revisor, og som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i pengeinstituttet, vil være undergivet indberetningspligt.

Såfremt en valgt revisor i et pengeinstitut samtidig er revisor i en virksomhed, som har snævre forbindelser til pengeinstituttet, gælder indberetningspligten også for forhold, som revisor bliver bekendt med gennem sit arbejde i denne virksomhed, såfremt forholdene er af afgørende betydning for pengeinstituttets fortsatte virksomhed.

Det foreslås, at indberetningspligten også finder anvendelse, hvor snævre forbindelser alene følger af kapitalinteresser, jf. forslaget til § 6, stk. 9, nr. 2. Dette svarer til direktivets generelle definition af snævre forbindelser. Pengeinstituttet har f.x. pligt til at give disse oplysninger ved ansøgning om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, jf. forslaget til § 1, nr. 4. Efter direktivet omfatter revisors indberetningspligt ikke snævre forbindelser, der følger af kapitalinteresser. Forslaget til revisors indberetningspligt indebærer derfor en mindre skærpelse i forhold til direktivteksten. Det må dog antages, at skærpelsen er uden væsentlig praktisk betydning, dels fordi ledelsens og revisors øvrige indberetningspligt normalt vil sikre de nødvendige oplysninger, dels fordi indberetningspligten først indtræder, når de ovennævnte betingelser er opfyldt.

Det følger allerede idag af bank- og sparekasseloven, at et pengeinstituts moder-, søster- og dattersel-

skaber skal revideres af de samme revisorer, som reviderer pengeinstituttets regnskaber.

Kravet om, at revisor skal reagere straks, forhindrer ikke, at revisor forinden drøfter situationen med pengeinstituttets eller den pågældende virksomheds ledelse, således at ledelsen har mulighed for at tage stilling til, om den selv vil foretage indberetning på grundlag af de oplysninger, som revisionen er fremkommet med.

Opfyldelse af en lovbestemt indberetningspligt, herunder den i lovforslaget omhandlede, vil ikke indebære overtrædelse af bestemmelser om tavshedspligt for revisor.

Bestemmelsen vil supplere de gældende bestemmelser, efter hvilke tilsynet kan pålægge revisorerne at give oplysninger om pengeinstituttets forhold.

Til nr. 22, 23 og 25

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til nr. 32 (§ 48 a).

Til nr. 24

Ændringen er en konsekvens af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har valgt at udnytte hjemlen i bl.a. aktieselskabslovens § 158 a til pr. 1. januar 1996 at lade alle registreringer m.m. overgå til offentliggørelse i styrelsens edb-informationssystem.

Til nr. 26

Ændringen er en konsekvens af ændringerne i nr. 33 og 34.

Til nr. 27 og 28

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til nr. 32 (§ 48 a).

Til nr. 29

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at såfremt snævre forbindelser kan vanskeliggøre tilsynet, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen til at drive pengeinstitutvirksomhed.

Forslaget har baggrund i erfaringerne fra BCCI-sagen, hvor det var vanskeligt for tilsynsmyndighederne at identificere problemerne og gribe ind i tide, fordi der var tale om en international koncern med en meget kompliceret og uigennemsigtig struktur.

Det følger allerede i dag, at der skal ske forudgående indberetning og godkendelse af direkte eller indirekte erhvervelse af kvalificerede andele af pengeinstitutter.

I øvrigt kan tilsynet forlange en redegørelse fra pengeinstituttet om for eksempel ejerforhold i rela-

tion til eventuelle snævre forbindelser, jf. definitionen i forslaget til ny § 6, stk. 9.

Finanstilsynet har således mulighed for til enhver tid at vurdere, om der foreligger snævre forbindelser, der vil kunne vanskeliggøre tilsynets opgaver.

Den hindring, som snævre forbindelser mellem et pengeinstitut og en anden virksomhed eller person udgør for tilsynet, skal være af en vis alvorlig karakter for at kunne begrunde nægtelse af eller tilbagekaldelse af pengeinstituttets tilladelse.

I denne vurdering vil bl.a. indgå, hvorvidt pengeinstituttet var vidende om, at det indgik i en snæver forbindelse samt om, hvorvidt dette kunne vanskeliggøre tilsynets opgaver.

Vurderingen af, om en snæver forbindelse kan vanskeliggøre tilsynet, skal ske efter samme retningslinier som vurderingen på tilladelsestidspunktet.

Se i øvrigt bemærkningerne til forslagets nr. 6.

Til nr. 30

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til nr. 32 (§ 48 a).

Til nr. 31

Forslaget er et led i forenkling af konkursloven på baggrund af betænkning nr. 1273/1994 fra konkurslovudvalget.

Særbestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 47 d, *stk. 4*, der fastsætter en frist på 12 måneder for anlæggelse af omstødelssag, foreslås ophævet, idet fristen for at anlægge omstødelssag nu generelt fastsættes til mindst 12 måneder, jf. forslag til ændring af konkurslovens § 81. Der henvises til betænkningens side 39.

Til nr. 32

Det foreslås at affatte lovens fristbestemmelser ensartet samtidig med at fristerne præciseres. Det er ønsket herved at undgå enhver fortolkningstvivl. Lovens frister foreslås angivet, således at den pågældende handling skal være foretaget senest på dagen for fristens udløb, så fristbestemmelserne herved følger den mest logiske forståelse ved læsning af bestemmelsen.

For så vidt angår frister for indsendelse/indlevering af materiale til Finanstilsynet, f.eks. årsregnskab, foreslås fristerne angivet, således at det præciseres, at materialet skal være »modtaget i Finanstilsynet« senest ved fristens udløb. Herved undgås fortolkningstvivl om, hvad der skal være foretaget ved fristens udløb.

Ved »senest« forstås, at den sidste rettidige dag er

den sidste dag i den angivne periode. Fristen beregnes fra dagen efter den dag, der udløser fristen.

Angives fristen i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, der udløste fristen. F.eks. vil udløbsdagen for fristen, hvis denne er angivet som »senest 4 uger efter«, være den sidste dag i den 4. uge efter dagen for handlingen/beslutningen, der udløser fristen. Træffes beslutningen således på en tirsdag, vil fristen udløbe om tirsdagen 4 uger senere.

Angives fristen i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, der udløser fristen. Hvis eksempelvis fristen er 3 måneder, og den fristudløsende handling foretages den 15. januar, udløber fristen den 15. april.

Er den fristudløsende handling foretaget den sidste dag i en måned, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned uanset om der er 28, 29, 30 eller 31 dage i den pågældende måned. Hvis fristen beregningsmæssigt udløber på en månedsdato, der ikke findes, eksempelvis den 30. februar, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned – i dette tilfælde den 28. eller i skudår den 29. februar.

Udløber fristen på en helligdag, i en weekend eller på grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag vil det fremover være tilstrækkeligt at materialet er modtaget i tilsynet den efterfølgende hverdag. Selv om fristen beregningsmæssigt er udløbet betragtes materialet som modtaget rettidigt den førstkommande hverdag.

Den ændrede fristformulering er kommet til udtryk i følgende af lovforslagets bestemmelser: § 6 a, stk. 3, § 6 b, stk. 4, § 7 b, stk. 8, § 17, stk. 2, § 28, stk. 2, § 36, stk. 1 og 2, § 37, stk. 5, § 41, § 43, stk. 1, § 44 a, stk. 4 og § 50 a, stk. 3.

Til nr. 33

Ændringen er et led i opfølgning på Koktvedgaard-rapporten.

Stk. 1 svarer til den nugældende § 49, stk. 1.

Stk. 2, der bl.a. indeholder bestemmelsen i den nugældende § 50, stk. 1, 1. pkt. indebærer endvidere et led i gennemførelsen af anbefalingen i Koktvedgaard-rapporten om, at Finanstilsynets fremadrettede tilsynsfunktion skal styrkes gennem en klarere lovnormering.

Forslaget præciserer, at tilsynsfunktionen både består af inspektioner i selve pengeinstituttet og i gennemgang af indberetninger fra pengeinstituttet mellem undersøgelserne.

De indberetninger, som Finanstilsynet gennemgår, kan både være indberetninger, der skal indsendes af instituttet, efter gældende lov, f.eks. årsregnskaber og solvensberegninger og yderligere indbe-

retninger, som Finanstilsynet pålægger instituttet at indsende. Det kan f.eks. være indberetning af særlig risikofyldte engagementer.

Stk. 3 svarer til den nugældende § 50, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Stk. 4 og *5* gennemfører Koktvedgaard-rapportens anbefaling om, at Finanstilsynet skal tilstræbe en mere åben kommunikationspolitik over for de enkelte pengeinstitutter, og at den skriftlige afrapportering af stedfundne undersøgelser skal formaliseres.

Det foreslås, at der indføres bestemmelse om, at Finanstilsynet efter et inspektionsbesøg skal indkalde instituttets bestyrelse, direktion, valgte revision samt den interne revisionschef til et møde, hvor tilsynet meddeler konklusioner vedrørende eventuelle lovovertrædelser og andre kritisable forhold.

Det er ikke et krav, at alle indkaldte personer deltager i mødet, men alle skal indkaldes. Bestyrelsen bør så vidt muligt altid være repræsenteret ved bestyrelsens formand og næstformand samt den offentlige repræsentant.

Såfremt inspektionen kun har omfattet afgrænsede aktivitetsområder, kan inspektionen afsluttes med et møde, hvor den ansvarlige for det undersøgte område orienteres om Finanstilsynets konklusioner. Det forudsættes dog, at der afholdes et møde mellem Finanstilsynet og pengeinstituttets ledelse og revision, hvis tilsynet eller et medlem af instituttets ledelse skønner det nødvendigt. I medfør af stk. 5, skal Finanstilsynet fremsende en rapport til pengeinstituttets ledelse og revision, såfremt der er tale om lovovertrædelser eller kritisable forhold.

Hvis inspektionen har givet anledning til bemærkninger, der vedrører den overordnede ledelse i instituttet, skal bestyrelsen, direktionen, den valgte revision samt den interne revisionschef altid indkaldes til møde.

Det foreslås endvidere at indføre krav om, at Finanstilsynet skal sende en rapport om inspektionen til instituttets direktion, bestyrelse, den valgte revision samt chefen for den interne revision, der ved deres underskrift på rapporten skal bekræfte overfor Finanstilsynet, at de er bekendt med rapportens indhold.

Ved at stille krav om, at rapporten skal returneres til Finanstilsynet, sikres det, at instituttets ledelse og revision er bekendt med de forhold i instituttet, som er kritisable og er orienteret om, hvilke forhold der skal rettes.

I forbindelse med tilbagesendelsen vil instituttet samtidig have mulighed for at fremkomme med eventuelle indvendinger mod Finanstilsynets konklusioner.

Såfremt instituttet undlader at udbedre de forhold, som Finanstilsynet meddeler skal udbedres, vil undladelsen være strafbar, jf. bestemmelserne i bank- og sparekasselovens kapitel 13.

Rapporten skal fremsendes til både de valgte revisorer og chefen for den interne revision.

Stk. 6 svarer til den nugældende § 49, stk. 3.

Til nr. 34

Ændringen er et led i opfølgning på Koktvedgaard-rapporten.

Stk. 1 svarer til den nugældende § 50, stk. 4.

Stk. 2 gennemfører Koktvedgaard-rapportens anbefaling, hvorefter princippet om, at det er Finanstilsynet selv, der udfører vurderingerne i de enkelte pengeinstitutter fastholdes, men at der dog skabes mulighed for eksterne konsulentundersøgelser, såfremt et pengeinstituts forhold tilsiger det.

Forslaget er tidligere fremsat på baggrund af anbefalingerne indeholdt i Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle Markeds rapport: Den danske pengeinstituttsektor (lovforslag nr. 160 om forslag til lov om en indskydergarantifond).

Med forslaget skabes der mulighed for at få foretaget en særlig grundig vurdering i tilfælde, hvor Finanstilsynet kan konstatere, at et pengeinstitut driver sin virksomhed inden for lovens rammer, men der er grund til at antage, at den økonomiske situation er sådan, at pengeinstituttet vil kunne få problemer i fremtiden.

Vurderingen vil bl.a. kunne indebære en kortlægning af pengeinstituttets situation, en afdækning af aktuelle problemer samt en vurdering af pengeinstituttets fremtidsmuligheder med forslag til, hvilke initiativer, der bør tages i denne forbindelse. Dette kan f.eks. være tiltag overfor risikofyldte engagementer og foranstaltninger til forbedring af indtjeningen. I rapporten vil der endvidere kunne stilles forslag om ændringer i ledelsen, forslag om at søge fusion med et andet pengeinstitut samt ændringer i driften og organisationen m.v.

Rapporten vil blive sendt til pengeinstituttets bestyrelse, der vil have ansvaret for at tage stilling til rapportens konklusioner.

Vurderingen gennemføres af Finanstilsynet på grundlag af en undersøgelse, der kan udføres af Finanstilsynet selv. Finanstilsynet kan dog også ansætte et revisionsfirma til at gennemføre undersøgelsen på tilsynets vegne. Er dette tilfældet, gælder der samme fortrolighed vedrørende undersøgelsen, som hvis Finanstilsynet selv gennemfører undersøgelsen, jf. bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 1.

Stk. 3 svarer til den nugældende § 49, stk. 2.

Stk. 4 svarer til den nugældende § 50, stk. 2.

Stk. 5 svarer til den nugældende § 50, stk. 3.

Til nr. 35

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til nr. 32 (§ 48 a).

Til nr. 36 og 37

BCCI-direktivet forpligter Danmark til at gennemføre bestemmelser, der tillader videregivelse af fortrolige oplysninger i videre omfang end hidtil.

Tavshedspligten må ikke hindre et effektivt tilsyn. Som led i gennemførelse af direktivet foreslås det at tillade videregivelse af fortrolige oplysninger til institutioner, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.

Ved clearingvirksomhed forstås i overensstemmelse med lov om værdipapirhandel § 50, stk. 3:

»regelmæssig virksomhed, som består i på clearingdeltagernes vegne at gennemføre clearing, afvikling eller clearing og afvikling af transaktioner, herunder at indtræde som part i transaktionerne eller på anden måde sikre transaktionens gennemførelse«.

Ved clearing forstås opgørelse af forpligtelser og rettigheder ved en aftalt udveksling af ydelser i forbindelse med transaktioner af værdipapirer.

Bestemmelsen omfatter endvidere tilfælde, hvor clearingen ikke vedrører værdipapirer, men penge.

Bestemmelsen vil blandt andet omfatte Værdipapircentralen, Garantifonden for Futures og Optioner, PBS, Danmarks Nationalbank samt tilsvarende organer inden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Endvidere foreslås det, at Danmarks Nationalbank udover i sin egenskab af pengepolitisk myndighed og deltagelse i den faktiske clearing af værdipapirer og penge, også får adgang til fortrolige oplysninger i tilknytning til bankens overvågning af betalingssystemer. Forpligtelsen til at føre tilsyn med betalingssystemerne følger af aftale mellem EU's centralbanker herom, for Danmarks Nationalbanks vedkommende indgået med hjemmel i § 1 i lov om Danmarks Nationalbank.

Det bemærkes i øvrigt, at erhvervsministeren i 1. halvår 1996 vil fremkomme med en analyse af de EU-retlige aspekter omkring tavshedspligt i den finansielle sektor. Undersøgelsen vil omfatte de EU-retlige aspekter omkring tavshedspligten, herunder lovgivning og praksis i andre lande. Endvidere vil undersøgelsen omfatte partsproblematikken.

Til nr. 38

Ændringerne er udelukkende af redaktionel karakter, og indebærer ingen realitetsændringer.

Til nr. 39 og 41

Ændringerne er en konsekvens af ændringerne i nr. 33 og 34.

Til nr. 40

Finanstilsynet fører tilsyn med nogle virksomheder i den finansielle sektor, som ikke er omfattet af den finansielle lovgivning. Der er i øjeblikket tale om Danmarks Skibsfinansieringsfond, Dansk Eksportfinansieringsfond, Bankforeningernes Forvaltningsinstitut, Finansieringsfonden af 1992 og Færøernes Erhvervsudviklingsinstitut.

Begrundelsen for, at Finanstilsynet fører tilsyn med de nævnte institutter m.v., har været, at de pågældende institutter drev pengeinstitutlignende virksomhed, virksomhed i tilknytning til pengeinstitutters virksomhed eller, at Finanstilsynet havde en særlig ekspertise ved udførelse af en tilsynsopgave.

Forslaget lovfæster disse virksomheders pligt til at betale omkostningerne ved tilsynet.

Finanstilsynets udgifter i forbindelse med tilsynet med disse institutter fastsættes på baggrund af aktivitetsmæssige opgørelser.

Til nr. 42

Den tilsvarende bestemmelse i lov om fondsmæglerselskaber er strafbelagt.

Overtrædelse af bank- og sparekasselovens § 18 har ikke tidligere været direkte strafsanktioneret.

Da bank- og sparekasselovens § 18 og § 18 a i vidt omfang vil komme til at omhandle samme virksomhedsområde, foreslås det, at også overtrædelse af bank- og sparekasselovens § 18 gøres strafbar.

Til § 2

Lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

De foreslåede affattelser, der alene er lovtekniske rettelser, indebærer ingen realitetsændringer.

Til § 3

Lov om investeringsforeninger

Til nr. 1

Den foreslåede affattelse indebærer ingen realitetsændringer og er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 2

Efter forslaget henvises til aktieselskabslovens regler om anmeldelse og registrering m.v. i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 3-8

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til § 1, nr. 32.

Til nr. 9

BCCI-direktivet forpligter Danmark til at udvide revisors indberetningspligt.

Samtidig er det fundet naturligt at fastsætte en tilsvarende indberetningspligt for investeringsforeningens ledelse. Herved bringes lov om investeringsforeninger i overensstemmelse med den øvrige tilsynslovgivning, ligesom der opnås større sikkerhed for, at Finanstilsynet får de nødvendige oplysninger i tide.

Der foreslås således indført en egentlig indberetningspligt for ledelsen og de valgte revisorer i en investeringsforening til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for en investeringsforenings fortsatte virksomhed.

Indberetningspligten skal kun påhvile investeringsforeningens valgte revision og forpligter således ikke en investeringsforenings eventuelle interne revision.

Såfremt et revisionsfirma vælges som revisor i en investeringsforening, påhviler indberetningspligten revisionsfirmaet som sådant og ikke kun den eller de personer i revisionsfirmaet, der er ansvarlige for revisionen af den pågældende investeringsforening. Indberetningspligten dækker således også forhold, som konstateres af andre af firmaets revisorer, der reviderer et selskab, som medvirker ved investeringsforeningens aktiviteter.

Forhold, om hvilke der opnås kendskab i forbindelse med udøvelsen af hvervet som revisor, og som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i investeringsforeningen, vil være undergivet indberetningspligt.

Som eksempler kan nævnes de situationer, hvor der sker større indløsninger af medlemsandele, der vil bringe en investeringsforenings eller en afdelings formue i nærheden af eller under lovens mindstekrav, eller der konstateres mangelfuld bogføring af udstedte og/eller indløste medlemsandele til skade for beregningen af den indre værdi i foreningen eller en afdeling af denne.

En tilsvarende forpligtelse foreslås at gælde, hvor revisionen under udførelsen af sit hverv i et administrationselskab eller et depotselskab, som medvirker ved en investeringsforenings aktiviteter, konstaterer sådanne forhold eller beslutninger, jf. lovens §§ 13 og 17.

Kravet om, at revisionen skal reagere straks, forhindrer ikke, at revisionen forinden drøfter situationen med investeringsforeningens eller det medvirkende selskabs ledelse, således at ledelsen har mulighed for at tage stilling til, om den selv vil foretage indberetning på grundlag af de oplysninger, som revisionen er fremkommet med.

Opfyldelse af en lovbestemt indberetningspligt, herunder den i lovforslaget omhandlede, vil ikke indebære overtrædelse af bestemmelser om tavshedspligt for revisor.

Bestemmelsen vil supplere de gældende bestemmelser, efter hvilke tilsynet kan pålægge ledelsen og revisionen at give oplysninger om investeringsforeningens forhold.

Til nr. 10

Bestemmelsen, der gennemfører BCCI-direktivets artikel 4, stk. 7, henviser til bank- og sparekasselovens § 50 b. Herved overføres bank- og sparekasselovens tavshedspligtsbestemmelser på Finanstilsynets tilsyn efter denne lov.

Bestemmelsen fastslår som hovedprincip, at de ansatte i Finanstilsynet og eksperter, der handler eller har handlet på deres vegne, er forpligtede til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. § 50 b indeholder dog en række undtagelser om, hvornår fortrolige oplysninger kan videregives.

I forslaget § 1 om ændring af bank- og sparekasseloven m.v. er der foreslået en ændring af § 50 b, stk. 2, hvorefter nr. 8 ændres og der indsættes et nyt nr. 9. Disse ændringer er tillige en gennemførelse af BCCI-direktivets. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 36 og 37.

Til nr. 11

Bestemmelsen i § 48, stk. 3, er uden selvstændig betydning som følge af den ændrede affattelse af § 48, stk. 2 og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 12

Det foreslås i overensstemmelse med forslag til ændring af lov om banker og sparekasser at affatte lovens fristbestemmelser ensartet samtidig med at fristerne præciseres. Der henvises til de generelle be-

mærkninger om frister og bemærkningerne til § 1, nr. 32.

Den ændrede fristformulering er kommet til udtryk i følgende af lovforslagets bestemmelser : § 6, stk. 2, § 15, stk. 2, § 28, stk. 3, § 39, stk. 1, § 40, stk. 3 og § 52, stk. 1.

Til nr. 13

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til § 1, nr. 32.

Til § 4

Lov om forsikringsvirksomhed

Til nr. 1

Redaktionel ændring som følge af ikrafttræden af lov nr. 1087 af 21. december 1994 om ophævelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

Til nr. 2

Forslaget er et led i gennemførelsen af BCCI-direktivet.

Forslagets *stk. 3* fastsætter, at tilsynet ved en ansøgning om koncession til at drive forsikringsvirksomhed kan nægte at give tilladelse, såfremt der foreligger snævre forbindelser, jf. definitionen i forslaget til ny § 9 a, stk. 4, mellem det ansøgende selskab og andre virksomheder eller personer, hvis disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.

Dette krav om gennemsigtighed er en betingelse for tilladelse, og betingelsen skal være opfyldt til enhver tid.

Det er ikke muligt at angive, hvornår en snæver forbindelse er tilstrækkelig gennemskuelig til at muliggøre et effektivt tilsyn.

Det må derfor i hvert enkelt tilfælde vurderes, om en snæver forbindelse vil kunne vanskeliggøre et effektivt tilsyn.

I denne vurdering vil blandt andet indgå en vurdering af:

- ejerstrukturen,
 - den formelle og den reelle ledelsesstruktur,
 - hvorvidt forbindelsen er af varig karakter eller alene er midlertidig uden mulighed for at øve indflydelse på virksomheden,
 - risikoen ved den virksomhed, som drives i selskaber, med hvilke den finansielle virksomhed har snævre forbindelser, og
 - selskabernes geografiske placering.
- F.eks. kan visse former for krydsejerskab, gensidi-

ge aktiebesiddelser og aktionæroverenskomster bevirke at et effektivt tilsyn vanskeliggøres.

I *stk. 4* defineres snævre forbindelser som:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse med en virksomhed.

Snævre forbindelser foreligger således mellem et forsikringsselskab og:

- a) ethvert selskab, der som moderselskab, datterselskab eller søsterselskab er forbundet til forsikringsselskabet,
- b) en person, der har en tilsvarende forbindelse til forsikringsselskabet eller til et selskab, som forsikringsselskabet har snævre forbindelser med,
- c) ethvert selskab og enhver person, der indirekte har en tilsvarende forbindelse til forsikringsselskabet eller til et selskab, som forsikringsselskabet har snævre forbindelser med,
- d) en flerhed af virksomheder eller personer, der er således indbyrdes forbundne, at de tilsammen har en tilsvarende forbindelse til forsikringsselskabet eller til et selskab, som forsikringsselskabet har snævre forbindelser med, eller
- e) enhver virksomhed, hvori forsikringsselskabet eller en af de under a) til d) beskrevne virksomheder eller personer direkte eller indirekte besidder 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen.

Fælles forbindelse, jf. *stk. 4, nr. 3*, forudsætter, at der foreligger et vist formaliseret samarbejde, herunder eventuelt en samordnet praksis mellem en flerhed af virksomheder eller personer.

Eksempelvis vil en flerhed af aktionærer som stiftere af et selskab eller gennem en aktionæroverenskomst som udgangspunkt have fælles forbindelse, jf. *stk. 4, nr. 3*.

Omfanget af den fælles forbindelse skal modsvare den forbindelse, der består mellem et selskab og dets moderselskab, datterselskab eller søsterselskab, jf. årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8.

I *stk. 5* foreslås det, at Finanstilsynet kan nægte tilladelse, såfremt tilsynet kan vanskeliggøres på grund af lovgivningen i et land vedrørende en virksomhed eller person, som forsikringsselskabet har snævre forbindelser med.

Dette vil eksempelvis være tilfældet, når det vurderes at lovgivningen i det land, hvor et selskab, som forsikringsselskabet har snævre forbindelser med, er af en sådan karakter, at det ikke er muligt for tilsynet

at vurdere den risiko, som det pågældende selskab måtte udgøre for forsikringsselskabet.

Til nr. 3

Forslaget er et led i gennemførelsen af BCCI-direktivet.

Det følger af lov om forsikringsvirksomhed § 29, stk. 3, at en ansøgning om koncession til at drive forsikringsvirksomhed skal indeholde oplysning om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en kapitalandel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på driften af forsikringsselskabet, samt om størrelsen af disse kapitalejeres kapitalandel.

Det foreslås ved *stk. 4*, at en ansøgning om koncession fremover tillige skal indeholde oplysninger, der giver Finanstilsynet mulighed for at bedømme, om der foreligger snævre forbindelser, jf. forslagens § 4, nr. 2. Forslaget har baggrund i erfaringerne fra BCCI-sagen, hvor det var vanskeligt for tilsynsmyndighederne at identificere problemerne og gribe ind i tide, fordi der var tale om en international koncern med en meget kompliceret og uigennemskuelig struktur.

Det gælder såvel ved overtrædelse af *stk. 3* som *stk. 4*, at Finanstilsynet efter lovens § 253, stk. 1, nr. 2 kan tilbagekalde et forsikringsselskabs koncession helt eller delvist, idet selskabet i så fald ikke længere opfylder betingelserne for at få koncession.

Den hindring, som snævre forbindelser mellem et forsikringsselskab og en anden virksomhed eller person udgør for tilsynet, skal være af en vis alvorlig karakter for at kunne begrunde nægtelse af eller tilbagekaldelse af forsikringsselskabets koncession til at drive forsikringsvirksomhed.

I denne vurdering vil bl.a. indgå, hvorvidt forsikringsselskabet var vidende om, at det indgik i en snæver forbindelse samt om, hvorvidt dette kunne vanskeliggøre tilsynets opgaver.

Det er ikke muligt på forhånd at angive, hvornår en snæver forbindelse er tilstrækkelig gennemskuelig til at muliggøre et effektivt tilsyn.

Vurderingen af, om en snæver forbindelse kan vanskeliggøre tilsynet, skal ske efter samme retningslinier som vurderingen på tilladelsestidspunktet.

Tilsynet kan i øvrigt med hjemmel i lov om forsikringsvirksomhed § 240, stk. 1 forlange, at forsikringsselskaberne giver Finanstilsynet de yderligere oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed, herunder eksempelvis en redegørelse for ejerforhold i relation til snævre forbindelser.

Finanstilsynet har således mulighed for til enhver tid at vurdere, om der foreligger snævre forbindelser, der vil kunne vanskeliggøre tilsynets opgaver.

Til nr. 4-6

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 44.

Til nr. 7

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 40.

Til nr. 8

Forslaget er et led i en umiddelbar harmonisering mellem reglerne i bank- og sparekasseloven og lov om forsikringsvirksomhed om spekulation. Det foreslås, at funktionærer i forsikringselskaber omfattes af spekulationsforbuddet, som det er tilfældet efter bank- og sparekasseloven.

Spekulationsforbuddet omfatter spekulationsforretninger i såvel værdipapirer som i andre formuegoder, f.eks. varer og fast ejendom. Bestemmelsen går videre end aktieselskabslovens § 53, stk. 2, der kun omfatter selskabets eller koncernvirksomheders egne aktier, men til gengæld er forbuddet i aktieselskabsloven udstrakt til også at gælde bestyrelsens medlemmer. I forhold til spekulation i egne aktier har aktieselskabsloven derfor selvstændig betydning for forsikringselskaber ved siden af den i lovforslagets § 4, nr. 8, nævnte bestemmelse.

Reglen vil blive fortolket i overensstemmelse med praksis efter bank- og sparekasseloven. Spekulationsforbudets rækkevidde er imidlertid kun sparsomt belyst ved konkrete afgørelser. Det har derfor vist sig vanskeligt at foretage konkrete afgrænsninger af forbuddet.

Som nævnt i de generelle bemærkninger har Erhvervsministeriet iværksat en undersøgelse af ledelsesbestemmelserne generelt, herunder af reglerne om spekulation, i den finansielle lovgivning. Muligheden for en mere præcis afgrænsning af spekulationsforbuddet vil derfor indgå i denne undersøgelse. I forbindelse med den lovgivningsmæssige opfølgning på undersøgelsen vil der derfor kunne ske ændringer i det nu fremsatte forslag.

Til nr. 9

Det foreslås at præcisere, at forsikringselskabets bestyrelse skal udfærdige skriftlige retningslinier for forsikringselskabets væsentligste aktivitetsområder, hvori arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion fastlægges. Som eksempler på områder hvor skriftlige retningslinier skal udfærdiges, kan nævnes selskabets acceptpolitik i forbindelse med risikopåtagelse i ind- og udland, procedurer for selskabets reassuranceafdækning, fondsforvaltning herunder regler om fremskaffelse og placering af likviditet

samt anvendelsen af finansielle instrumenter. Listen er ikke udtømmende.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bank- og sparekasselovens § 18 og aktieselskabslovens § 54 om bestyrelsens og direktionens indbyrdes forhold.

Til nr. 10-13

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 44.

Til nr. 14

Efter den gældende formulering af lovens § 130 skal de kongruens- og lokaliseringsregler, der udfærdiges med hjemmel i bestemmelsen, anvendes på aktiverne efter § 128, stk. 1, dvs. de aktiver, der anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, og som efter deres art og sammensætning opfylder §§ 128 og 129.

Det har vist sig, at det i særlige tilfælde kan være uhensigtsmæssigt, at afdækningen af valutarisici på de forsikringsmæssige hensættelser nødvendigvis skal ske ved hjælp af de samme aktiver, som i øvrigt anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser i henhold til §§ 128 og 129.

Den foreslåede ændring indebærer, at Finanstillynet herefter kan udforme kongruensreglerne, således at kongruenskravet kan opfyldes ved hjælp af aktiver, der ikke i øvrigt anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser.

Der tilsigtes ikke herudover ændringer i kongruens- og lokaliseringsreglerne.

Til nr. 15

Bestemmelsen har baggrund i investeringsreglerne i lovens §§ 128 og 129. Den hidtidige bestemmelse har givet mulighed for, at et moderselskab i sit register over aktiver kan registrere såvel moderselskabets kapitalandele i eventuelle datterselskaber som registrere datterselskabers aktiver i moderselskabets register.

Rækkevidden af fortolkningen af § 128, stk. 2-4, i relation til forholdet mellem et moderselskabs og et datterselskabs investeringsregler har givet anledning til tvivl.

For at klargøre § 131, stk. 6, er det nu foreslået, at et moderselskab alene kan registrere kapitalandele i datterselskaber. Det er i overensstemmelse med den praksis, de fleste forsikringselskaber og pensionskasser anvender allerede i dag.

Ændringen tilsigter ikke nogen ændringer i § 128, stk. 2-4, eller i fortolkningen af disse bestemmelser. Ændringen medfører ikke solvensmæssige konsekvenser.

Til nr. 16.

Den gældende formulering har sin baggrund i en tid, før reglerne om solvensmargen og basiskapital blev indført. Formuleringen er uheldig, fordi den giver anledning til tvivl om, hvilket beløb Finanstilsynet i påkommende tilfælde er berettiget til på administrationsboets vegne at kræve af selskabet eller dets bo. Den foreslåede formulering fjerner denne tvivl, idet der herefter kan kræves et beløb af samme størrelse som selskabets solvensmargen opgjort efter gældende regler herfor.

Til nr. 17

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 44.

Til nr. 18

Tidsfristen for indsendelse af fusionsplanen foreslås ændret, så der skabes parallelitet med den tilsvarende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 d, stk. 1, jf. bemærkninger til forslaget § 4, nr. 44. Forslaget bevirker, at tidsfristen, som i den gældende lov er fastsat til 1 måned, forkortes til 4 uger. Henvi-ningen til aktieselskabslovens § 134 c foreslås ændret til § 134 c, stk. 4 for at præcisere, hvilken erklæring der skal indsendes.

Til nr. 19

Bestemmelsen i § 166 fastlægger fremgangsmåden for forsikringsskabers overdragelse af forsikringsbestande i forbindelse med fusion. Det foreslås, at henvisningen til aktieselskabslovens § 134 e udgår, idet denne bestemmelse vedrører proceduren for beslutning af fusion, mens reglerne om anmeldelse af fusion er indeholdt i aktieselskabslovens § 134 i. Der indføres en frist for, hvornår ansøgning om overdragelse af forsikringsbestand senest skal indgives til Finanstilsynet, så overdragelsen sker sideløbende med fusionen.

Anmeldelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af fusionen i henhold til aktieselskabslovens § 134 i skal herefter først foretages, når Finanstilsynets tilladelse efter § 166, stk. 2, nr. 2, foreligger, og de øvrige betingelser for fusionen i § 167, stk. 1 er opfyldt.

Til nr. 20

Idet der ikke skal gives tilladelse til fusion i henhold til aktieselskabslovens bestemmelser, og da Finanstilsynets tilladelse kun vedrører overdragelse af forsikringsbestanden efter § 158, foreslås det at ændre bestemmelsen for at præcisere dette.

Til nr. 21

Finanstilsynet foretager ikke en godkendelse af overdragelsen i henhold til § 158, men tillader at overdragelsen foretages.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4, nr. 20.

Til nr. 22

Ændringen er en konsekvens af, at bestemmelsen i aktieselskabslovens § 134 h, stk. 1, nr. 4, der henviser til aktieselskabslovens § 134 f, ikke finder anvendelse på forsikringsselskaber.

Til nr. 23

Redaktionel ændring. Aktieselskabslovens § 122 er ændret og kræver ikke længere indsendt redegørelse fra likvidatorerne om likvidations forløb.

Til nr. 24

Forbuddet i den nuværende lov om forsikringsvirksomhed § 177, stk. 6, om anvendelse af konkurslovens regler om tvangsakkord for forsikringsselskaber blev indført i 1980 som følge af, at tvangsakkord ikke fandtes anvendelig for forsikringsselskaber. Praksis har siden vist et behov for benyttelse af denne afviklingsmetode.

Tvangsakkord vil være en fordel for forsikringstagerne i skadesforsikringsselskaber, såfremt det ikke er muligt at overdrage forsikringsbestanden fra et forsikringsselskab til et andet forsikringsselskab. Tvangsakkord vil være en pragmatisk løsning for afvikling i denne situation.

Endvidere vil tvangsakkord være anvendelig ved afvikling af genforsikringsselskaber, der ofte har kreditorer, for hvem det samme beskyttelseshensyn som for forsikringstagere ikke gør sig gældende, da disse særlige kreditorer må betegnes som professionelle på forsikringsmarkedet. Tvangsakkord vil her være en anvendelig model, f.eks. hvor et mindretal af kreditorer fastholder en modstand mod frivillig akkord, eller hvor en forsikringsbestands afviklingstid løber over mange år.

Den samme betragtning vil kunne gøres gældende i direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, hvor forsikringsbestanden består af få forsikringstagere.

På baggrund af disse særlige forhold, foreslås § 177, stk. 6, ændret.

For livsforsikringsselskaber, hvor bestanden med de tilhørende registrerede aktiver skal tages under administration, jf. lov om forsikringsvirksomhed kap. 15, vil tvangsakkord ikke kunne anvendes.

Det foreslås, at anvendelsen af tvangsakkord for-

udsætter Finanstilsynets tilladelse, således at tilsynet påser, at forsikringstagernes interesse iagttages.

Til nr. 25

Ændringen er en konsekvens af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har valgt at udnytte hjemlen i bl.a. aktieselskabslovens § 158 a og årsregnskabslovens § 62, stk. 4, til pr. 1. januar 1996 at lade alle registreringer m.m. overgå til offentliggørelse i styrelsens edb-informationssystem.

Til nr. 26

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 44.

Til nr. 27, 28 og 30

BCCI-direktivet forpligter Danmark til at udvide revisors indberetningspligt.

Der foreslås derfor indført en egentlig indberetningspligt for de valgte revisorer i et forsikringsselskab, svarende til den allerede gældende forpligtelse for et forsikringsselskabs ledelse til, i henhold til lovens § 240 a, stk. 7, at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for forsikringsselskabets fortsatte virksomhed.

Bestemmelsen foreslås af samme grund sammenkrevet med § 240 a, stk. 7. Som en konsekvens heraf foreslås det at ophæve såvel § 189 a, hvorefter revisorerne skal påse, at direktion og bestyrelse overholder forpligtelserne efter § 240 a, stk. 7, som § 240 a, stk. 7.

Indberetningspligten skal kun påhvile forsikringsselskabets valgte revisorer og forpligter således ikke et forsikringsselskabs eventuelle interne revision.

Såfremt et revisionsfirma vælges som revisor i et forsikringsselskab, påhviler indberetningspligten revisionsfirmaet som sådant og ikke kun den eller de personer i revisionsfirmaet, der er ansvarlige for revisionen af det pågældende forsikringsselskab. Indberetningspligten dækker således også forhold, som konstateres af andre af firmaets revisorer, der reviderer en virksomhed, som forsikringsselskabet har snævre forbindelser med.

Forhold, om hvilke der opnås kendskab i forbindelse med udøvelse af hvervet som revisor, og som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i forsikringsselskabet, vil være undergivet indberetningspligt.

Såfremt en valgt revisor i et forsikringsselskab samtidig er revisor i en virksomhed, som har snævre forbindelser til forsikringsselskabet, gælder indberetningspligten også for forhold, som revisor bliver bekendt med gennem sit arbejde i denne virksom-

hed, såfremt forholdene er af afgørende betydning for forsikringsselskabets fortsatte eksistens.

Det foreslås, at indberetningspligten også finder anvendelse, hvor snævre forbindelser alene følger af kapitalinteresser, jf. forslaget til § 9 a, stk. 4, nr. 2. Dette svarer til direktivets generelle definition af snævre forbindelser. Forsikringsselskabet har f.x. pligt til at give disse oplysninger ved ansøgning om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, jf. forslaget til § 4, nr. 3. Efter direktivet omfatter revisors indberetningspligt ikke snævre forbindelser, der følger af kapitalinteresser. Forslaget til revisors indberetningspligt indebærer derfor en mindre skærpelse i forhold til direktivteksten. Det må dog antages, at skærpelsen er uden væsentlig praktisk betydning, dels fordi ledelsens og revisors øvrige indberetningspligt normalt vil sikre de nødvendige oplysninger, dels fordi indberetningspligten først indtræder, når de ovennævnte betingelser er opfyldt.

Det følger allerede af lov om forsikringsvirksomhed, at et forsikringsselskabs moder-, søster- og datterselskaber skal revideres af de samme revisorer, som reviderer forsikringsselskabets regnskaber.

Kravet om, at revisor skal reagere straks, forhindrer ikke, at revisor forinden drøfter situationen med forsikringsselskabets eller den pågældende virksomheds ledelse, således at ledelsen har mulighed for at tage stilling til, om den selv vil foretage indberetning på grundlag af de oplysninger, som revisionen er fremkommet med.

Opfyldelse af en lovbestemt indberetningspligt, herunder den i lovforslaget omhandlede, vil ikke indebære overtrædelse af bestemmelser om tavshedspligt for revisor.

Bestemmelsen vil supplere de gældende bestemmelser, efter hvilke tilsynet kan pålægge revisorerne at give oplysninger om forsikringsselskabets forhold.

Til nr. 29

Som tilfældet er med forslaget § 4, nr. 9, er hensigten at tilvejebringe parallelitet mellem tilsynsreglerne for forsikringsselskaber og de tilsvarende regler for pengeinstitutter.

Finanstilsynet har i forhold til pengeinstitutter en bemyndigelse i bank- og sparekasselovens § 34, stk. 5, til at udstede forskrifter om interne systemrevisionsafdelinger og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Denne bemyndigelse foreslås udvidet til også at gælde for forsikringsselskaber.

Mange mindre og mellemstore forsikringsselskaber har ikke egen edb-installation. De er i stedet tilsluttede en fælles datacentral, hvor funktioner som bogføring, kontoadministration, regnskabsmateriale

m.m. udføres. Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for at etablere en systemrevision på disse fælles datacentraler, som helt eller delvist udarbejder sådant materiale m.m. for flere forsikringsselskaber.

Bestemmelsen vil ikke afskære de valgte revisorer fra at udføre systemrevision i forsikringsselskaber og i fælles datacentraler.

Til nr. 31 og 32

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 44.

Til nr. 33 og 34

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 35-37

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 44.

Til nr. 38

Forsikringsvirksomhed må ikke udøves, forinden Finanstilsynets koncession i henhold til lovens § 9 foreligger. Forslaget giver Finanstilsynet en udtrykkelig hjemmel til at kunne afkræve enkeltpersoner og selskaber alle de oplysninger, der er nødvendige, for at tilsynet kan bedømme, om en aktivitet er omfattet af lovens bestemmelser om forsikringsvirksomhed, jf. lovens §§ 6 og 6 a.

Til nr. 39

Redaktionel ændring.

Til nr. 40

Den hidtidige bestemmelse i § 240 a, stk. 5, om Finanstilsynets godkendelse af forsikringsselskabers anskaffelse af egne aktier foreslås ophævet, da dette ikke længere anses for nødvendigt. Aktieselskabslovens § 48 a vil fortsat ikke finde anvendelse på forsikringsselskabers anskaffelse af egne aktier. Den ændrede affattelse af bestemmelsen er af redaktionelle årsager flyttet fra § 240 a til en selvstændig bestemmelse, jf. forslaget § 4, nr. 7.

§ 240 a, stk. 7 ophæves som en konsekvens af forslaget § 4, nr. 28.

Til nr. 41

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 44.

Til nr. 42

Redaktionel ændring.

Til nr. 43

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 25.

Til nr. 44

Det foreslås at affatte lovens fristbestemmelser ensartet, samtidig med at fristerne præciseres. Det er ønsket herved at undgå enhver fortolkningstvivil. Lovens frister foreslås angivet, således at den pågældende handling skal være foretaget senest på dagen for fristens udløb, så fristbestemmelserne herved følger den mest logiske forståelse ved læsning af bestemmelsen.

For så vidt angår frister for indsendelse/indlevering af materiale til Finanstilsynet, f.eks. årsregnskab, foreslås fristerne angivet, således at det præciseres, at materialet skal være »modtaget i Finanstilsynet« senest ved fristens udløb. Herved undgås fortolkningstvivil om, hvad der skal være foretaget ved fristens udløb.

Ved »senest« forstås, at den sidste rettidige dag er den sidste dag i den angivne periode. Fristen beregnes fra dagen efter den dag, der udløser fristen.

Angives fristen i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, der udløste fristen. F.eks. vil udløbsdagen for fristen, hvis denne er angivet som »senest 4 uger efter«, være den sidste dag i den 4. uge efter dagen for handlingen/beslutningen, der udløser fristen. Træffes beslutningen således på en tirsdag, vil fristen udløbe om tirsdagen 4 uger senere.

Angives fristen i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, der udløser fristen. Hvis eksempelvis fristen er 3 måneder, og den fristudløbende handling foretages den 15. januar, udløber fristen den 15. april.

Er den fristudløbende handling foretaget den sidste dag i en måned, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned, uanset om der er 28, 29, 30 eller 31 dage i den pågældende måned. Hvis fristen beregningsmæssigt udløber på en månedsdato, der ikke findes, eksempelvis den 30. februar, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned – i dette tilfælde den 28. eller i skudår den 29. februar.

Udløber fristen på en helligdag, i en weekend eller på grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, vil det fremover være tilstrækkeligt, at materialet er modtaget den efterfølgende hverdag. Også her udstrækkes fristen således i forhold til den gældende lovgivning. Selv om fristen beregningsmæssigt er udløbet, betragtes materialet som modtaget rettidigt den førstkommande hverdag.

Den ændrede fristformulering er kommet til udtryk i følgende af lovforslagets bestemmelser: § 29, stk. 5, § 32, stk. 1 og 2, § 104, stk. 3, § 107, stk. 1, § 108, stk. 1, § 114, stk. 2, § 116, stk. 2, § 117, stk. 2 og 3, § 125, stk. 1 og 2, § 157, stk. 3, § 164, § 182, stk. 4, § 184, stk. 4, § 191, stk. 5, § 199, stk. 1, § 211, stk. 4, § 220, stk. 3 og 4, § 222, stk. 2 og § 240 b, stk. 3.

Til nr. 45 og 46

Det er fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at forsikringssekskabers overtrædelse af bestemmelserne i § 6, stk. 1 og § 6 a strafpålægges.

Der foreslås indført en strafferamme for overtrædelse af spekulationsforbudet (§ 90, stk. 1), som svarer til strafferammen i bank- og sparekasseloven. Se endvidere bemærkningerne til § 4, nr. 8.

Ændringsforslaget indfører tillige bestemmelse om straf for overtrædelse af såvel reglen i forslaget nr. 28 (§ 190, stk. 3) som af lovens § 182, stk. 6 og § 190, stk. 2, om pligter for revisor, hvis overtrædelse strafsanktioneres som de tilsvarende bestemmelser i lov om banker og sparekasser § 34, stk. 7 og 8.

Endvidere ophæves straf for overtrædelse af § 240 a, stk. 5 og 7, da disse bestemmelser foreslås ophævet, jf. bemærkningerne til § 4, nr. 40. Herudover ophæves strafbestemmelsen i § 260, stk. 2, idet forholdet er strafbelagt i stk. 1.

Til nr. 47

Bestemmelsen har hidtil strafbelagt forsikringssekskabers overtrædelse af visse af aktieselskabslovens bestemmelser. Idet strafbestemmelsen i aktieselskabslovens § 161 finder direkte anvendelse på virksomheder omfattet af lov om forsikringsvirksomhed, er det ikke fundet nødvendigt tillige i lov om forsikringsvirksomhed at opretholde de bestemmelser i aktieselskabsloven, der er omfattet af § 161.

Til nr. 48 og 49

Redaktionel ændring.

Til nr. 50.

Redaktionel ændring, idet alene Fællesskabet kan indgå forpligtende aftaler.

Til § 5

Lov om tilsyn med firmapensionskasser

Til nr. 1-6 og nr. 8

Der henvises til de generelle bemærkninger om frister samt bemærkningerne til nr. 9.

Til nr. 7

Ændringen indebærer, at firmapensionskasser får samme mulighed som forsikringssekskaber til at anbringe op til 3 pct. af pensionskassens samlede passiver i en enkelt virksomhed under samme betingelser, som gælder efter lov om forsikringsvirksomhed.

Til nr. 9

Det foreslås i overensstemmelse med forslag til ændring af lov om forsikringsvirksomhed at affatte lovens fristbestemmelser ensartet samtidig med, at fristerne præciseres. Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og bemærkningerne til § 4, nr. 44.

Den ændrede fristformulering er kommet til udtryk i følgende af lovforslagets bestemmelser: § 15, stk. 1, § 19, stk. 2, § 20, stk. 4, § 32, stk. 1, § 33, § 44, stk. 1, og § 62, stk. 1.

Til nr. 10

Efter forslaget henvises til aktieselskabslovens regler om anmeldelse og registrering m.v. i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til § 6

Lov om en indskydergarantifond

Ændringen er en konsekvens af forslaget om ophævelse af lov om visse kreditinstitutter.

Til § 7

Lov om fondsmæglerselskaber

Ændringerne er et led i den generelle harmonisering af fristbestemmelserne i den finansielle lovgivning. Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og til bemærkningerne til § 1, nr. 32.

Den ændrede fristformulering er kommet til udtryk i følgende af lovforslagets bestemmelser: § 7, stk. 3, § 9, stk. 8, § 15, § 24, stk. 1, § 25, stk. 2 og § 31, stk. 5-8.

Til § 8

Lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 1, 2, 5 og 6

Ændringerne er et led i den generelle harmonisering af fristbestemmelserne i den finansielle lovgivning. Der henvises til de generelle bemærkninger om frister og til bemærkningerne til § 1, nr. 32.

Den ændrede fristformulering er kommet til udtryk i følgende af lovforslagets bestemmelser: § 7, stk. 2-5, § 12, stk. 5, § 77, stk. 3, og 79, stk. 1.

Til nr. 3

Bestemmelsen indebærer en præcisering af, at immaterielle aktiver ikke skal fradrages ved opgørelse af den ansvarlige kapital. Fradrag af immaterielle aktiver ved opgørelsen af den ansvarlige kapital kan være unødigt belastende i forhold til den type selskaber, der er omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 4

Den professionelle værdipapirhandel er karakteriseret ved, at der omsættes for meget store beløb pr. transaktion, og at de samme værdipapirer oftest omsættes mange gange i løbet af en dag. Det er derfor af afgørende betydning, at et sammenbrud hos én værdipapirhandler ikke forplanter sig til andre værdipapirhandlere ved, at sammenbruddet forhindrer afviklingen af kæder af transaktioner. Dette formål sikres bl.a. ved afviklingskreditter efter § 55.

Med henblik på at bevare dynamikken i denne handel er det vigtigt, at den, der har fået sikkerhed eller pant i en post fondsaktiver, også får adgang til at realisere sikkerheden straks, hvis debitor ikke dækker afviklingskreditte ind inden for den tidsfrist, der er fastsat for handel med den pågældende type værdipapirer. Det er derfor nødvendigt, at realisationsfristen på 8 dage, som er fastsat i retsplejelovens § 538 a, fraviges for fondsaktiver, der er stillet til sikkerhed enten for afviklingskreditter eller marginkrav.

Hensynet til at beskytte debitor mod at blive påført unødige tab ved en hurtig realisation bør ikke forhindre en hurtigere realisationsadgang. Realisation sker til børskurser eller, hvis det pågældende fondsaktiv ikke er børsnoteret, til markedskursen. Hurtig realisation medfører således ikke et ekstraordinært ringe provenu.

De potentielle debitorer har selv en professionel interesse i et smidigt afviklingssystem, og den særlige realisationsadgang berører kun afviklingskreditter stillet for handler, som er foretaget af en begrænset kreds af professionelle, der handler med andre professionelle. Endelig forholder det sig således, at debitor via clearingsystemet får oplysning om den »åbne« position, og at den skal dækkes ind inden for den frist, som er fastsat af Finanstilsynet.

Det foreslås derfor i stk. 1, at parterne kan aftale, at retsplejelovens § 538 a ikke skal finde anvendelse ved realisation af de fondsaktiver, der er pantsatte i henhold til § 55, stk. 2 og 3. Det kan således aftales, at fondsaktiverne, der er stillet til sikkerhed for kreditter i forbindelse med afvikling i en clearingcentral af handler med værdipapirer, kan realiseres straks efter udløbet af den frist. Finanstilsynet har fastsat i medfør af § 55, stk. 4. En sådan aftale om fravigelse af retsplejelovens § 528 a kan f.eks. være en del af en løbende kreditaftale eller kan indgås som et led i aftalen om den enkelte transaktion. Hvis handleren er indgået mellem en værdipapirhandler og en anden værdipapirhandler eller en institutionel investor eller lignende professionel investor kan værdipapirerne ligeledes realiseres straks.

Til nr. 7

Redaktionel ændring.

Til § 9

Ligningsloven

Til nr. 1 og 2

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om ophævelse af lov om visse kreditinstitutter.

Til § 10

BCCI-direktivet skal være gennemført og sat i kraft senest den 18. juli 1996. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1996, og at lov om visse kreditinstitutter ophæves pr. samme dato.

Til § 11

Ændringerne i dette forslag gælder ikke for Grønland og Færøerne. Bestemmelsen fastsætter bemyndigelse til ved anordning at sætte denne lovs bestemmelser omkring lov om banker og sparekasser m.v., lov om investeringsforeninger, lov om en indskydergarantifond, lov om fondsmæglerselskaber og lov om værdipapirhandel i kraft for Færøerne og Grønland. Endvidere fastsættes bemyndigelse til ved anordning at sætte denne lovs bestemmelser omkring lov om forsikringsvirksomhed og lov om firmapensionskassers i kraft for Grønland, samt i denne forbindelse at foretage tilpasninger i ændringslovene, for så vidt angår disse landsdele.